

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

EDUSTORYTELLING

Vodič "DigiStories"

EST EduStorytelling

KA2 – Strateška partnerstva za obrazovanje odraslih

2019-1-IT02-KA204-062493

IO2 Vodič “DigiStories”

SADRŽAJ

Što je EduStorytelling?	Error! Bookmark not defined.
Tko smo?	Error! Bookmark not defined.
Što je ovaj Vodič?.....	Error! Bookmark not defined.
Empatijski razgovori	Error! Bookmark not defined.
Najbolje prakse.....	Error! Bookmark not defined.
Kako smo koristili najbolje prakse?	Error! Bookmark not defined.
EduStorytelling obuka	46
Zaključci	Error! Bookmark not defined.

Č ŠTO JE EDUŠTO RYTTELLI NG?

Chapter 1

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

EDUŠTORYTELLING

Što je EduStorytelling?

U okviru koraka koje je Europska komisija predložila za program Europa 2020., Europska agenda za obrazovanje odraslih uključuje fokus na „razvoj digitalne pismenosti i pružanje mogućnosti odraslima da razviju osnovne vještine i oblike pismenosti potrebne za aktivno sudjelovanje u suvremenom društvu”.

Vijeće Europske unije je u svojoj Preporuci "Putevi usavršavanja" iz 2016. godine istaknulo kako će u budućnosti „velika većina poslova zahtijevati određenu razinu digitalne kompetencije". U tom kontekstu, „niskokvalificirani ljudi s temeljnim nedostacima u osnovnim vještinama mogu činiti visok udio nezaposlenih (osobito dugotrajno nezaposlenih) i drugih ranjivih skupina”, kao što su stariji radnici, ekonomski neaktivni ljudi i državljani trećih zemalja. Takve slabosti im otežavaju ulazak ili povratak na tržište rada.

“**EduStorytelling**” (EST) ima za cilj rješavanje nesrazmjera u digitalnim vještinama i pismenosti koji pogađa odrasle europske građane koji dolaze iz nepovoljnih sredina putem metodologije digitalnog pripovijedanja (Digital Storytelling, DST) kao puta za razvoj visokokvalitetnih digitalnih vještina i kompetencija pismenosti. Poboljšat će prakse interakcije i kooperativnog učenja, čineći dio sveobuhvatne digitalne pismenosti za poticanje osobnog razvoja, aktivnosti građanstva i perspektive zapošljivosti.

EduStorytelling proizlazi iz trenda brze evolucije ICT tehnologija i digitalnih instrumenata, pokrećući kontinuirano, otvoreno promišljanje uspostavljenih modela društvene interakcije, sudjelovanja, obrazovanja, poslovanja i zapošljivosti. Visoka razina pismenosti i posjedovanje digitalnih vještina postali su diskriminirajući faktori pri zapošljavanju i učinkovitom ostvarivanju građanskih prava.

U tom kontekstu, EduStorytelling nastoji istražiti obrazovni potencijal DST-a kao inovativnog instrumenta za unapređenje digitalnih kompetencija građana EU-a, u kontinuitetu s obrazloženjem EU-ovog Okvira digitalnih kompetencija za građane. Cilj projekta je razviti međunarodnu i međusektorsku sinergiju sa svrhom stvaranja inovativnih modela obrazovanja prilagođenih potrebama odraslih polaznika, a koji se temelje na pričanju priča, tj. pripovijedanju.

Konačni cilj EduStorytellinga je uspostaviti širu zajednicu ljudi koji prakticiraju pričanje priča, koristeći MOOC tečaj i sredstva razvijena u projektu, kao i općenito u interakciji sa svojim vršnjacima.

Osim što je instrument obrazovanja usmjeren na polaznike i prilagođen potrebama skupina koje se suočavaju s teškoćama u tradicionalnom učenju (npr. migranti, niskokvalificirani odrasli), DST razvija emocionalne vještine i kognitivnu pozornost kroz inspirativni potencijal priča. DST je također moćan instrument za poučavanje koji potiče polaznike na razmišljanje, samoprocjenu i otkrivanje svojih individualnih vještina i postignuća u učenju kroz medijske narative (digitalne priče, fotografije, životopisi itd.).

TKO SMO MI?

Chapter 2

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Tko smo mi?

MV INTERNATIONAL, Italija

MV International (MVI) je mreža sačinjena od 35 europskih nevladinih organizacija (jedna po svakoj zemlji i s članovima u svakoj od 27 zemalja EU), 7 pridruženih organizacija iz Afrike (Kamerun, Kenija, Senegal i Uganda), Latinske Amerike (Argentina i Peru) i Azije (Indija) s ciljem promicanja suradnje između nevladinih organizacija koje potiču razmjenu znanja među profesionalcima u području europskog dizajna.

Osnovan 2012. godine, MVI je danas globalni akter koji blisko surađuje sa svojih 35 organizacija članica, međunarodnim nevladinim organizacijama te dionicima iz javnog i privatnog sektora. Tisuće pojedinačnih članova iz 27 europskih zemalja predstavljaju raznoliku skupinu ljudi aktivnih u europskim projektima, radu s mladima, neformalnom obrazovanju, društvenom poduzetništvu, sportu i kulturnim aktivnostima. MVI ima sve bogatije iskustvo u uspostavljanju novog tematskog konzorcija, promicanju novih partnerstava, razvoju i provedbi EU projekata te organiziranju vrhunskih europskih kongresa, konferencija i saslušanja. Kako bi ispunio ove ciljeve, MVI se koncentrira na tri ključna područja: projektne aktivnosti, obrazovanje i nastojanja za oblikovanje politike.

Osim promicanja događanja i edukativnih programa, MVI ima ulogu u javnoj raspravi o angažmanu civilnog društva u svojim interesnim područjima, u kojima nastoji utjecati na razvoj politika.

ENGO MVI je neprofitna "udruga udruga" koja namjerava provoditi društvene aktivnosti i aktivnosti izgradnje zajednice za svoje članove i dioničke (treće) strane potičući sudjelovanje, slobodu i dostojanstvo svojih članova. MVI djeluje kao globalna platforma, otvorena za dioničke organizacije i pojedince s posebnim iskustvom u područjima socijalnog poduzetništva, neformalnog obrazovanja i održivosti. ENVO koordinira aktivnosti iz svojih operativnih ureda, s glavnim sjedištem u Sassariju (Italija).

COMPARATIVE RESEARCH NETWORK EV, Njemačka

Comparative Research Network (CRN) je mreža osnovana 2007. godine, otkada i djeluje na područjima obrazovanja odraslih i istraživanja. CRN mreža specijalizirana je za aktivnosti obuke u području interkulturalnih kompetencija, međugeneracijskog učenja, mobilnosti i migracija. Osim toga, CRN je specijaliziran za osmišljanje i provođenje procesa evaluacije i diseminacije. CRN je u posljednje vrijeme stekao kroz različite projekte i kao koordinator i sudionik u dizajnu igara za obrazovanje, pripovijedanje i izvještavanje zajednice, gdje mreža trenutno provodi obuku za nekoliko ciljnih skupina.

Budući da je CRN organiziran kao transnacionalna mreža, ima međunarodni opseg. Trenutno zapošljava 4 stalna i oko 10 slobodnih djelatnika te ima mrežu sačinjenu od više od 120 članova u gotovo svim zemljama Europe. Kao nevladina organizacija, CRN je neprofitno usmjeren i ključni dio svog rada obavlja na dobrovoljnoj osnovi. Osim trenera, glavne ciljne skupine CRN-a su marginalizirane skupine, kao što su osobe koje žive u udaljenim ruralnim područjima, starije osobe i nezaposleni.

Općenito, CRN nastoji povezati društvene znanosti s djelovanjem civilnog društva - zato se CRN pridružio raznim lokalnim, nacionalnim i transnacionalnim mrežama. U svom europskom radu

kao pružatelj usluga obuke odraslih, CRN je koordinirao već 4 Erasmus+ partnerstva i sudjelovao u još dva. Tijekom naših interkulturalnih tečajeva u tri godine sudjelovalo je više od 200 voditelja (učitelja, trenera) iz svih zemalja programa. U istraživačkom odjelu CRN je sudjelovao kao partner za utjecaj u nekoliko projekata FP5-7 i Horizon 2020. CRN ima pristup više od 30 sveučilišta diljem Europe. Nedavno je CRN počeo uređivati i objavljivati znanstvene i nastavne radove i knjige. Sve publikacije dobivaju ISBN, ali su dostupne svima (*open source*) i besplatne.

FUNDACJA AUTOKREACJA, Poljska

Cilj djelovanje zaklade Autokreacja je poticanje aktivnog sudjelovanja u civilnom društvu kroz različite inicijative u području socijalne ekonomije. Pridonosimo civilizacijskom, kulturnom i gospodarskom razvoju Poljske. Želimo skrenuti pozornost javnosti na probleme različitih društvenih skupina koje su često marginalizirane, stoga se fokusiramo na suradnju s dugotrajno nezaposlenima, mladima iz siromašnih regija, nezaposlenim ženama, starijim osobama, imigrantima i izbjeglicama. Mnogi od naših projekata osmišljeni su tako da favoriziraju multikulturalnost i interkulturalnu razmjenu, pritom povezujući različite stilove života i osobne stavove.

Uvjereni smo da je razmjena mišljenja i iskustava uz raspravu najbolji način za napredak jer nam dopušta da budemo otvoreni za nove inicijative i da s entuzijazmom dočekamo mogućnosti suradnje s organizacijama koje se bave različitim područjima u mnogim zemljama i kulturama diljem svijeta. Osnovali smo Zakladu Autokreacja jer volimo raditi s ljudima. Zato u našim projektima ulažemo vrijeme i energiju u inicijative koje nam daju priliku za izravnu interakciju s ljudima – organiziramo i vodimo radionice, treninge i kulturna događanja s ciljem pomoći ljudima iz svih sfera života, razvijanja njihovih potencijala i poticanja međusobne komunikacije.

ASOCIACION JUVENIL INTERCAMBIA, Španjolska

Intercambia je udruga koja je od 2001. godine uključena u međunarodne i europske projekte i fondove (bivši Program Mladi na djelu i Program cjeloživotnog učenja, drugi europski i međunarodni programi i novi program ERASMUS+). Glavne aktivnosti Intercambie temelje se na interkulturalnom učenju, provođenjem neformalnog obrazovanja i programskih akcija za mlade kako bi se potaknulo sudjelovanje mladih u međunarodnom kontekstu, ukidanjem barijera među zemljama, smanjivanjem prisutnosti rasizma i promicanjem tolerancije među različitim kulturama. Organizacija želi potaknuti nove inicijative mladih ljudi, podržavajući ih pružanjem informacija, alata i obuka koje će im pomoći da postignu svoje ciljeve.

VISOKA POSLOVNA ŠKOLA PAR, Hrvatska

Visoka poslovna škola PAR osnovana je 2011. godine i dio je tradicije stručnog obrazovanja odraslih koja je započela s Poslovnom akademijom Rijeka pet godina ranije. Od svog osnutka, cilj PAR-a je razvoj vrhunskih obrazovnih programa i poslovnog savjetovanja temeljenih na iskustvu, realnom uvažavanju ekonomskih potreba, kao i kontinuiranoj potrazi za novim stručnim i znanstvenim inovacijama i trendovima. Od 2011. godine VPŠ PAR izvodi i akreditirani studijski program Poslovni menadžment s ciljem obrazovanja mladih, modernih i poduzetnički orijentiranih studenata, što je nastalo kao odgovor na potrebu budućih studenata željnih drugačijeg obrazovanja.

Do danas Visoka poslovna škola PAR - osim što djeluje kao visoko učilište - djeluje i kao lider u području obrazovanja odraslih u Primorsko-goranskoj županiji. Centar za cjeloživotno učenje djeluje kao potpuno integrirana grana za obrazovanje odraslih unutar ustanove, nudeći

jedinstveno iskustvo za odrasle polaznike koji žele preoblikovati ili unaprijediti svoje kompetencije i postati konkurentniji na radnom tržištu.

Kao visoko učilište usmjereno na cjeloživotno obrazovanje, PAR nudi cijeli niz seminara, tečajeva, treninga i radionica iz područja upravljanja ljudskim potencijalima te osobnog i profesionalnog razvoja. U svim programima naglasak se stavlja na timski rad, komunikaciju, razvoj prezentacijskih vještina, menadžment, prodaju, marketing, financije, računovodstvo, logistiku i EU projekte. VPŠ PAR je posvećen promicanju vrijednosti cjeloživotnog učenja, stvaranju pozitivnog stava prema učenju i otvaranju novih mogućnosti učenja. Visoka poslovna škola PAR potiče i cijeni obrazovanje u svakom aspektu života i u svakom njegovom obliku. PAR razvija ljudski kapital svojih zaposlenika i predavača kontinuiranim ulaganjem u njihov profesionalni razvoj kroz različite obrazovne aktivnosti, nacionalne i međunarodne konferencije te osobni i poslovni *coaching*.

EDUFORMA SRL, Italija

Eduforma je ustanova za strukovno obrazovanje i osposobljavanje osnovana 2003. godine. Nastala je kao tvrtka čiji je cilj izrada, marketing, organizacija i izvođenje obuka, informiranja i stručnog upravljanja. Njena struktura je oduvijek bila sklona praćenju ljudskih potencijala u tvrtkama, počevši od analize zaposlenika umjesto organizacije, te je među prvima u Venetu uvela logiku procjene vještina i sustave nagrađivanja.

Eduforma nudi usluge osposobljavanja i savjetovanja o upravljanju; specijalizirana je za razvoj ljudskih potencijala, povećanje vještina ljudi za suočavanje s profesionalnim problemima koji se tiču njihovih specifičnih kompetencija u tvrtki u kojoj rade. Koncentrirajući se na kontinuirano poboljšanje organizacije poslovanja, Eduforma pomaže menadžmentu pri donošenju strateških odluka, od analize potreba do planiranja intervencija, od njihovog ostvarenja do analize rezultata.

Eduforma se također bavi proizvodnjom, uvozom i marketingom softvera i ICT rješenja. U skladu sa svojim vrijednostima, Eduforma je usvojila sustav upravljanja kvalitetom u skladu s propisom ISO 9001:2008. Eduforma nudi malim i srednjim poduzećima i društvenim poduzećima sljedeće usluge:

- MENADŽERSKO SAVJETOVANJE
- OSOBNI I KORPORATIVNI TRENING
- KORPORATIVNI TRENING

ČTO JE OVA VODIČ ?

Chapter 3

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Što je ovaj Vodič?

Cilj Vodiča DigiStories je biti referentno obrazovno sredstvo u području obrazovanja odraslih. Vodič sadrži smjernice, savjete i metodologije za edukatore odraslih za uporabu digitalnog pripovijedanja kao instrumenta za poticanje razvoja digitalne pismenosti kod odraslih učenika, a posebno u onih s nepovoljnim porijeklom.

Točnije, vodič za DigiStories može se smatrati komplementarnim alatom nastavnom planu i programu. To je referentni priručnik za nastavnike koji pruža pregled lekcija, očekivanih rezultata, ishoda učenja i primjera obrazovnog konteksta na koji se kurikulum može primijeniti.

Vodič DigiStories sadrži rezultate sveobuhvatnog istraživanja o najboljim praksama obrazovanja za digitalno pripovijedanje i rezultate pilotiranja EduStorytelling kurikuluma u stvarnim uvjetima obuke. Za učinkovit angažman odraslih učenika, savjetujemo vam da kombinirate smjernice sadržane u Vodiču s komplementarnim čitanjem EduStorytelling kurikuluma, jer će vam to pomoći da digitalno pripovijedanje integrirate u svoje tečajeve sa stvarnom vrijednošću.

Metodologija

Općenito: Neformalno obrazovanje

Pojam neformalnog obrazovanja (NFE) odnosi se na svaku obrazovnu djelatnost koja se odvija izvan formalnog obrazovnog sustava. NFE je sastavni dio koncepta cjeloživotnog učenja koji osigurava da mladi i odrasli stječu i održavaju vještine, sposobnosti i dispozicije potrebne za prilagodbu okruženju koje se neprestano mijenja. Općenito, najdosljedniji dio neformalnog obrazovanja provode nevladine organizacije koje se bave radom u zajednici i s mladima.

Također, obrazovni procesi koje NFE promiče podržavaju razvoj fleksibilnih nastavnih planova i programa i metodologija, sposobnih da se prilagode potrebama i interesima sudionika, pri čemu vrijeme trajanja nije unaprijed utvrđen čimbenik, već ovisi o tempu njihovog rada. To znači da NFE učenje uključuje različite situacije strukturiranog učenja koje nemaju razinu kurikuluma, nastavnog plana, programa, akreditacije i certifikacije povezane s 'formalnim učenjem', ali imaju više strukture od one povezane s 'neformalnim učenjem', koje se obično odvija prirodno i spontano u sklopu drugih aktivnosti.

Određeno: Digitalno pripovijedanje

Digitalno pripovijedanje opisuje jednostavan, kreativan proces kroz koji ljudi s malo ili nimalo iskustva u radu na računalima stječu vještine potrebne da ispričaju svoju osobnu priču kao dvominutni film. U metodološkom smislu primjena digitalnog pripovijedanja varira od sredstva za izražavanje kreativnosti do istraživačke metode za lokalne zdravstvene probleme ili sredstva za očuvanje identiteta zajednice i oblika usmene povijesti. To ga čini vrlo fleksibilnim alatom i prilagodljivim različitim situacijama i ciljnim skupinama.

Kao i kod tradicionalnog pripovijedanja, većina digitalnih priča fokusira se na određenu temu i sadrži određeno gledište. Međutim, kao što naziv implicira, digitalne priče obično sadrže medije kao što su tekst, slike, video, audio, elementi društvenih medija i interaktivni elementi (npr. digitalne mape). Također, teme koje se koriste za digitalno pripovijedanje mogu biti jako različite, počevši od osobnih priča, preko prepričavanja povijesnih događaja, do istraživanja života u vlastitoj zajednici.

Sama snaga metodologije digitalnog pripovijedanja je omogućavanje sudionicima da: ispričaju vlastitu priču uz učenje digitalnih medijskih vještina, izgrade samopouzdanje i samopoštovanje,

EMPAT IJSKI RAZGO VORI

Chapter 4

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

EDUSTORYTELLING

pomažući sudionicima u procesu samoosnaživanja jer podrazumijeva da je priča pod kontrolom pripovjedača.

Empatijski razgovori

Provodeći empatijske razgovore/intervjue pokušali smo se usredotočiti na ključne točke metodologije pripovijedanja. Da bismo to učinili, nastavili smo s intervjuiranjem raznih edukatora i trenera koji su koristili ovaj alat s ranjivim skupinama i pokušali ustanoviti koji su rezultati time postignuti.

Ono što su svi sugovornici istaknuli je prilagodljivost pripovijedanja različitim ciljnim skupinama i iznimna fleksibilnost alata u tom smislu. Tvrdili su da se ova metodologija može koristiti u različitim kontekstima i s ciljnim skupinama koje dolaze iz različitih sredina. Međutim, sugovornici su naglasili da je za učinkovito korištenje pripovijedanja potrebno dobro poznavanje obje metodologije, kako bi se zajedno s dobrim poznavanjem uključene ciljne skupine mogli primijeniti kako bi se iskustvo prilagodilo kontekstualnim potrebama.

Što se tiče iskustava odgajatelja, metodologija Storytellinga bila je provedena na različite načine ovisno o ciljnoj skupini s kojom su radili. Primjerice, sa grupom odraslih osoba s teškoćama u razvoju, pripovijedanje je provedeno u dva navrata: u prvom dijelu cijela je grupa bila uključena u čitanje bajki/basni, a u drugom, počevši od zadanog primjera, sudionici su zamoljeni da iznesu svoju osobnu priču. Ova vježba omogućila je sudionicima da provedu kratku samoanalizu svojih snaga i slabosti, potaknuvši ih da izraze sebe i svoju kreativnost u zajednici koja ih sluša i prihvaća.

Drugi edukatori imali su priliku raditi s odraslim migrantima i koristili su pripovijedanje prvenstveno zbog kreativnog potencijala koji ono sadrži. U tim su prilikama uključeni ljudi pronašli sigurno okruženje u kojem su zamoljeni da slobodno pričaju svoje priče i da pokreću svoju kreativnost kako bi potaknuli interakciju i, prije svega, pomogli im da poboljšaju svoju svijest o vlastitim sposobnostima.

U oba ova primjera, pripovijedanje se može definirati kao učinkovit alat za osnaživanje jer omogućuje uključenim osobama da se slobodno izraze, da postanu svjesni sebe i da se počnu opušteno odnositi prema grupi, bez osjećaja osuđivanja.

Vještine koje odgajatelji smatraju potrebnima za izvođenje ove vrste aktivnosti, uz prethodno znanje o ciljnoj skupini i korištenoj metodologiji, bile su sposobnost slušanja i dobre komunikacijske vještine, uz konkretnu dozu empatije i strpljenja.

Odgajatelji su na pitanje kako proširiti učinkovitost metodologije pričanja priča spomenuli moć medija i tehnologije općenito. Pripovijedanje se smatra alatom koji je dobro usklađen sa svojom implementacijom jer uporabom/izradom videa, slika, audiozapisa itd. ne samo da pojačava učinkovitost pričanja priča, već i podrazumijeva uključivanje ciljnih skupina.

NAJBO LJE PRAKSE

Chapter 5

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Najbolje prakse

MV International

NAZIV dobre prakse:	Izbjeglice su obični ljudi u izvanrednim okolnostima (Radionica projekta IntegrArt)
Organizacija:	L'Officina della Memoria
KONTAKT:	0742/356378, officinadellamemoria@tin.it

I. Svrha prakse pripovijedanja
1. Koji je cilj ove prakse? Projekt IntegrArt nastoji osporiti ovaj medijski diskurs jačanjem zastupljenosti marginalnih skupina poput tražitelja azila i izbjeglica. IntegrArt poziva građane da kritično razmišljaju o integraciji izbjeglica. Umjetnički projekti imaju potencijal skrenuti pozornost šire javnosti na potrebu za ponovnim promišljanjem i preispitivanjem aktualnih pristupa tražiteljima azila i izbjeglicama, te poticati kulturološki osjetljive, empatične stavove bez predrasuda.
2. Koja je ciljna skupina? Izbjeglice, tražitelji azila i šira javnost.
3. Koje su potrebe za učenjem u ciljnoj skupini? Učenje digitalnog pripovijedanja, jačanje integracije tražitelja azila i izbjeglica.
4. U kojem sektoru se praksa primjenjuje? Društveni aktivizam
5. Koje su prednosti za ciljnu skupinu? Otvoren um, sposobnost kritičkog promišljanja o integraciji izbjeglica
6. Kako se marginalizirane polaznike potiče na sudjelovanje? Ljudi će dijeliti svoje osjećaje i misli vezane za njihov status, društvo u kojem žive i ono što ih je dovelo u njihovo novo društvo.
II. Metode i alati koji se koriste u pripovjedačkoj praksi

1. Koje su glavne metode, alati i mediji korišteni u digitalnoj i nedigitalnoj praksi pripovijedanja?

Radionica digitalnog pripovijedanja odvijala se jednom tjedno u razdoblju od mjesec dana, a u sklopu tečaja talijanskog jezika za strane studente. Cilj je bio pomoću metode digitalnog pripovijedanja potaknuti sudionike da vježbaju talijanski jezik kroz pisanje vlastite priče, njezino pričanje i slušanje priča drugih. Iz skupine od petnaestak ljudi koji su bili prisutni na prvom uvodnom sastanku proizvedeno je devet priča migranata iz Afganistana, Malija, Pakistana, Bangladeša, Turske i Somalije. Kako su sudionici imali poteškoća s talijanskim jezikom, odlučili smo posvetiti više vremena krugu priča, pisanju i snimanju glasa. Ponavljanje priča, podijeljenih unutar grupe, stvorilo je okruženje podrške u kojem su sve izgovorene riječi bile bitne. Jezični i diskurzivni alati polako su pretvorili više ili manje zbrkanu memoriju i maštu u objekt koji postoji izvan subjekta u prostoru koji se dijeli s drugima (Jedlowsky 2009).

2. Kakva su sredstva i objekti/prostori potrebni za repliciranje prakse?

Uređaj za snimanje zvuka, možda i kamera za snimanje sudionika, tablet ili PC.

3. Kako osigurati sigurnu atmosferu i pobrinuti se da se praksa obavlja na etičan način?

Sudionici trebaju pažljivo slušati jedni druge, ne prekidajući se međusobno za vrijeme priče. Tako će svi sudionici moći prevladati barijeru mora iz koje su odvedeni i sagledati sebe ne unutar vječne sadašnjosti, bez doma i bez horizonta, već sebi predstaviti horizont svojih budućih očekivanja.

III. Rezultati i utjecaj prakse pripovijedanja

1. Koji su glavni rezultati prakse?

Sudionici su razvili nove vještine, a pričanjem vojih priča ispunili su i namjenu radionice.

2. Koje su nove vještine i kompetencije razvijene tijekom prakse?

Sudionici su uspjeli prevladati jezičnu barijeru, a također su razvili i uredničke vještine uređivanjem svojih priča uz uporabu tableta. Razvili su i svoje komunikacijske vještine.

3. Kakav je utjecaj praksa pripovijedanja imala na pojedince, organizacije i/ili društvo?

Pojedinci koji su sudjelovali u radionici imali su priliku ispričati svoje priče i osjećali su se integrirano u tim.

4. Kako ćete osigurati da polaznici iz marginaliziranih skupina mogu koristiti metodu nakon završetka tečaja?

Priče nastale tijekom radionice učitane su na web stranicu projekta, a kasnije se održala i izložba priča i fotografija sudionika. Izložba je nazvana 'Migranti per forza' (Prisilni migranti).

IV. Ključne točke učenja prakse pripovijedanja

1. Koji elementi prakse pripovijedanja se mogu primijeniti u drugom kurikulumu?

Metode, alati, namjena i rezultati se mogu jednostavno prenijeti u drugi kurikulum.

2. Kako se praksa može prenijeti u drugi kontekst?

Sudionici mogu koristiti vještine digitalnog pripovijedanja u sklopu neke druge teme.

3. S obzirom da smo usredotočeni na pripovijedanje za marginalizirane skupine, predstavite nam zašto smatrate da je ova praksa uspješno provedena.

Sudionici su zapisivali svoje priče, a zatim su uz uporabu tableta snimali i uređivali priče i kasnije te materijale dijelili. Jedna od sudionica, Kia, podijelila je svoju priču. "Moja najveća ljubav je glazba. Zovem se Kia, imam dvadeset godina. Ja sam Afganistanka. Živim u Italiji šest mjeseci. Kada sam imala sedamnaest godina, počela je moja strast za *rapom*, a i danas mi je to omiljeni žanr. Prvi put sam pjevala pred publikom u Iranu prije tri godine. Čim sam izašla na pozornicu, osjećala sam se jako uzbuđeno i jako sretno. Sada slušam puno talijanskog *rapa*. Korisno mi je i za učenje jezika. Volim i strani *rap*. Nadam se da će moja strast trajati i u budućnosti. Voljela bih se nastaniti u Italiji, pronaći posao, nastaviti odlaziti u teretanu i pronaći *rap* događaje na kojima bih nastupala."

NAZIV dobre prakse	Uključivanje participativnih zajednica u kulturnu baštinu: primjena digitalnog pripovijedanja na Siciliji
Organizacija:	
KONTAKT:	Elisa Bonacini

I. Svrha prakse pripovijedanja
<p>1. Koji je cilj ove prakse?</p> <p>Cilj projekta bio je pokušati popuniti dokumentiranu prazninu u sicilijanskoj digitalnoj kulturnoj komunikaciji (Bonacini, 2012.): mnogi sicilijanski muzeji nemaju niti web stranicu, a do početka projekta gotovo nijedan od njih nije objavljivao svoje zbirke online. Štoviše, na Siciliji dosad nisu postojale nikakve kulturološke komunikacijske strategije.</p>
<p>2. Koja je ciljna skupina?</p> <p>Učenici i nastavnici osposobljeni su za stjecanje vještina izrade audio vodiča kroz pripovijedanje s većim brojem zajednica koje se bave lokalnoj baštini uključeni su u stvaranje mreže pripovjedača na regionalnoj razini: Područni odjel za turizam sa svojim lokalnim turističkim uredima, mnoge općine, muzeji, institucije, muzejske mreže, udruge, turoperatori, škole i sveučilišta u Cataniji i Palermu s obrazovnim projektima poput radionica ili sveučilišnih predavanja i radova.</p>
<p>3. Koje su potrebe za učenjem u ciljnoj skupini?</p> <p>Razvijati nove oblike kulturne participacije, inkluzivnosti i društvene kohezije, uspostavljajući dobre prakse zajedničkog stvaranja digitalnih kulturnih sadržaja, kroz niz akcija: promicanje novih odnosa između ljudi i njihove baštine te jačanje sinergije između zajednica lokalne baštine, transformirajući ih u participativne zajednice.</p>
<p>4. U kojem sektoru se primjenjuje ova praksa?</p> <p>Obrazovanje i kulturna baština</p>
<p>5. Koje su prednosti za ciljnu skupinu?</p>

Oni koji su sudjelovali u projektu uključili su se s vlastitim pričama i glasovima, postajući tako digitalni svjedoci vlastitog naslijeđa, pomažući ga učiniti poznatim i ugodnim. Motivirani da bolje očuvaju svoju baštinu, na taj način doprinose jačanju lokalnog identiteta i osjećaja pripadnosti svojim područjima. Projekt se pretvorio u participativni proces: oko 3000 ljudi postaju "digitalni Ciceroni" vlastitog naslijeđa, od djece u osnovnoj školi pa do muzejskih kustosa. Na kraju, svaka ustanova vezana za baštinu certificirala je sav proizveden sadržaj, pri čemu je potvrđeno dana zasluga ljudima koji su zajednički stvarali audio vodiče.

II. Metode i alati korišteni tijekom prakse pripovijedanja

1. Koje su glavne metode, alati i mediji korišteni u digitalnoj i nedigitalnoj praksi pripovijedanja?

Participativne metode i tehnike pripovijedanja korištene su u uključivanju baštinskih zajednica za promicanje lokalne baštine i zbirki (arheološko-povijesno-umjetnička, etnoantropološka, suvremena umjetnička djela, prirodni rezervati, tradicionalni vjerski obredi i hrana, itd.). Usvojen je narativni pristup, odabirom deskriptivnog, jednostavnog i privlačnog stila, izdvajanjem cijelog svemira priča koje kulturna baština inače zatvara iza znanstvenog otkrivanja.

2. Kakva su sredstva i objekti/prostori potrebni za repliciranje prakse?

Repliciranje u istom obliku moglo bi biti teško jer je bilo usmjereno na određenu regiju i temu, ali korištene metode mogu biti od pomoći u svakoj drugoj temi.

III. Results and impact of storytelling practice

1. Koji su glavni rezultati prakse?

Izrađeno je 180 novih audio vodiča za turističke atrakcije na Siciliji.

2. Koje su nove vještine i kompetencije razvijene tijekom prakse?

Od uključenih studenata, njih četiri je sudjelovalo sa pripravničkim ili diplomskim projektima (1 magistar; 1 prvostupnik; 1 doktor znanosti); ostali su bili uključeni u projekte škola (16 osnovnih škola: 9,8%; 96 srednjih škola: 58,9%), sveučilišta (22 iz radionice: 13,5%; 13 iz projekta diseminacije) i postdiplomskih studija (12 magistara: 7,4%). Studenti su prerađili znanstveni materijal dobiven od institucija (72,4%) i izvršili bibliografsko istraživanje (57,1%); gotovo svi su govorili u prvom licu (77,3%), dok je manji broj izradio fotografije (31,9%) ili video zapise (9,2%). Studenti najviših razina studija (13,8%), koji su sudjelovali u sveučilišnim laboratorijima ili objavili radove kojima su potkrijepili svoju tezu, izradili su cijeli audio vodič.

3. Kakav je utjecaj praksa pripovijedanja imala na pojedince, organizacije i/ili društvo?

Sudionici su gotovo jednoglasno odgovorili da su pomogli vidljivosti svoje baštine (98,8%). Većina njih (84,7%) nije prije znala za izi.TRAVEL, ali gotovo jednoglasno izjavljuju da bi preporučili platformu svojim prijateljima i zadovoljni su platformom (69,9% vrlo zadovoljno; 23,3% zadovoljno). Učenici su pozitivno ocijenili svoje sudjelovanje u ovom sukreativnom i participativnom projektu, učeći više o svojoj baštini (69,9%) i pričajući o njoj u prvom licu (59,5%), sretni što je konačno digitalno dostupna (62%).

4. Kako ćete osigurati da polaznici iz marginaliziranih skupina mogu koristiti metodu nakon završetka tečaja?

Svi mogu pristupiti rezultatima ovog procesa i metoda je spremna za uporabu i dostupna svima.

IV. Ključne točke učenja prakse pripovijedanja

1. Koji elementi prakse pripovijedanja se mogu primijeniti u nekom drugom kurikulumu?

Metode i rezultati

2. Kako se praksa može prenijeti u drugi kontekst?

Uz promjenu teme, praksa se može prenijeti u drugi kurikulum i kontekst.

3. S obzirom da smo usredotočeni na pripovijedanje za marginalizirane skupine, predstavite nam zašto smatrate da je ova praksa uspješno provedena.

Jedan od najuspješnijih studentskih projekata nastao je u suradnji s Institutom “Lombardo Radice—Pappalardo” u Castelvetrano (Trapani). Oko 900 učenika (iz 66 razreda) izradilo je tri audio vodiča za Arheološki park Selinunte i CusaQuarries, pod nadzorom ukupno 50 nastavnika.

Učenici razreda osnovne škole izradili su Dječji vodič kroz hramove i metope, objavljen i na engleskom jeziku. Svi razredi srednje škole radili su na dva audio zapisa.

COMPARATIVE RESEARCH NETWORK EV

NAZIV dobre prakse	Loesje kampanja
Organisation:	Zaklada Loesje
CONTACT:	https://www.loesje.org/

Svrha prakse pripovijedanja

1. Koji je cilj ove prakse?

Osmišljanje društvenih kampanja koje se temelje na zajedničkom stvaranju smiješnih poruka o određenoj temi. Loesje slogani mogu se dijeliti kao fizički poster ili u online kampanjama.

2. Koja je ciljna skupina?

Bilo koja ciljna skupina koja želi pronaći vlastite poruke/narative.

3. Koje su potrebe za učenjem u ciljnoj skupini?

Događanje se može odviti offline ili online. Digitalne vještine nisu potrebne. Kampanja je na početničkoj razini, bez potrebnog prethodnog znanja.

4. U kojem sektoru se provodi praksa?

Primjenjuje se u aktivizmu, društvenim kampanjama i u obrazovanju.

5. Koje su prednosti za ciljnu skupinu?

Kritičko razmišljanje, oblikovanje poruke, društvena svijest.

6. Kako se marginalizirane polaznike potiče na sudjelovanje?

Mogu osmišljati slogane i izrađivati postere, kojima izražavaju svoja mišljenja, zahtjeve ili iskustva. To ih osnažuje i omogućuje im sudjelovanje u javnoj raspravi sa svojim potrebama i pričama.

Metode i alati korišteni tijekom prakse pripovijedanja

1. Koje su glavne metode (vidi II 2), alati i mediji korišteni u digitalnoj i nedigitalnoj praksi pripovijedanja?

Prva faza je mozgalica koja se može obaviti online ili offline. Za izradu postera potrebno je računalo, no faza dijeljenja može se ponovno obaviti offline ili online, ovisno o učenicima i cilju radionice.

2. Kakva su sredstva i objekti/prostori potrebni za repliciranje prakse?

Podloga za *brainstorming* i strukturiranje misli (papir, post-it, ploča za pisanje). Poster se mora izraditi i ispisati za fizičku verziju, dok se online verzija može i izravno dijeliti – ljudi moraju znati pretvoriti Word/PDF dokumente u JPG/PNG format.

3. Kako osigurati sigurnu atmosferu i pobrinuti se da se praksa obavlja na etički način?

Rasprava o sloganima trebala bi se odvijati u grupi, a grupa bi trebala jednoglasno odlučiti što bi željela podijeliti za kampanju. Općenito, moraju se slijediti smjernice Loesje Internationala, osiguravajući da se ne promiče govor mržnje, rasizam ili seksizam.

Rezultati i utjecaj prakse pripovijedanja

1. Koji su glavni rezultati prakse?

Kratkoročno: sudionici rade i definiraju teme koje na njih utječu. Na taj se način može raspravljati o aktualnim temama, možda i riješiti neke probleme, ali u svakom slučaju ih razmotriti.

Dugoročno: Sudionici postaju sigurniji u razgovoru o problemima u svom životu, uključuju se u aktivizam i formuliraju zahtjeve. Na taj način se osnažuju i potiču na sudjelovanje u cjelokupnoj društvenoj raspravi.

2. Koje su nove vještine i kompetencije razvijene tijekom prakse?

Vođenje kampanje, komunikacijske vještine, kritičko razmišljanje, razumijevanje narativa, medijske vještine, osnaživanje, svijest o sebi.

3. Kakav je utjecaj praksa pripovijedanja imala na pojedince, organizacije i/ili društvo?

Loesje želi komunicirati s ljudima na način da svatko može vidjeti njihove plakate i biti inspiriran, bez potrebe za plaćanjem ulaznice ili kupnjom određenog časopisa. Grupe Loesje praktično koriste svoju slobodu govora pišući i šireći svoje tekstove na plakatima. Sloboda mišljenja i

izražavanja temeljna su ljudska prava, sastavni dio Opće deklaracije o ljudskim pravima. Posljednjih godina Loesje je proveo mnoge uspješne međunarodne projekte o ljudskim pravima (za više informacija pogledajte odjeljak Projekti). U nekim zemljama u kojima je zaklada Loesje prisutna, sloboda govora je dio ustava i uobičajena je praksa. U drugima je cenzura široko rasprostranjena, a građani nemaju mnogo prostora za širenje svojih mišljenja bez progona. Čak i zemlje u kojima se sloboda govora uzima zdravo za gotovo imaju lokalne zakone o tome kako i gdje se možete izraziti: primjerice, gdje vam je dopušteno izložiti plakate. Svatko tko širi plakat Loesje odgovoran je za svoje postupke; Loesje ne daje zadaću lijepiti plakate. Imati zakonsko dopuštenje da kažete ono što mislite nije isto što i imati priliku da se vaš glas čuje. Gdje god je zaklada Loesje prisutna, nastoji inspirirati druge praktičnim primjerima slobode mišljenja i izražavanja. Loesje plakati lako su dostupni ovdje na internetu, u crno-bijeloj verziji, tako da ih svatko može lako ispisati. Na mnogim mjestima pokušava se zauzeti i za javni prostor kao mjesto za građane, a ne prostor gdje samo komercijalne snage mogu širiti svoje poruke.

Izvor: //loesje.de

4. Kako ćete osigurati da polaznici iz marginaliziranih skupina mogu koristiti metodu nakon završetka tečaja?

Kako se metoda izravno podučava i sve točke Loesje metode se lako mogu replicirati, voditelj mora samo osigurati da sudionici imaju pristup predlošcima i možda ih provjeriti kada smišljaju daljnje kampanje. S pravim sudionicima metode su samoodržive.

5. Kako ste mjerili utjecaj rezultata?

Rezultati su poster koji se dijele na internetu ili po gradu. Uspjeh online postera može se mjeriti brojem interakcija, dok se fizički poster mogu mjeriti ili brojem distribuiranih primjeraka ili brojem ljudi koji sudjeluju u razgovorima o kampanjama.

Opći pokazatelj je i broj postera/slogana nastalih u radionici.

Ključne točke učenja prakse pripovijedanja

1. Koji elementi prakse pripovijedanja se mogu primijeniti u nekom drugom kurikulumu?

Metoda Loesje izvrstan je alat za podizanje svijesti o nekoj priči ili temi. Stoga se metoda može koristiti u mnogim okruženjima kao alat za mobiliziranje priča i narativa grupe i njihovo dijeljenje s javnošću. Metoda se koristi za uključivanje u širi diskurs.

2. Kako se praksa može prenijeti u drugi kontekst?

Sama metoda se ne mora prilagođavati, samo se teme mogu razlikovati i bit će prilagodljive bilo kojem drugom okruženju.

Budući da je potrebna mala količina digitalnih vještina, metoda se također može prenijeti na različite razine iskustva. Ipak, budući da je jezik u središtu, u okruženjima gdje se koristi više jezika sudionici se trebaju dogovoriti kako pristupati jezičnim problemima. Ovdje je ili moguće koristiti jedan jezik po dogovoru, ili pustiti svakoga da radi na jeziku na kojem se osjeća najugodnije, što bi ipak moglo rezultirati sloganima koji nisu lako razumljivi u širem društvu.

3. S obzirom da smo usredotočeni na pripovijedanje za marginalizirane skupine, predstavite nam zašto smatrate da je je ova praksa uspješno provedena.

Metodu smo koristili s aktivistima iz Ukrajine koji dolaze iz svih regija zemlje. Izazvali smo ih da osmisle slogane za kampanju o poticanju dijaloga o ratu u njihovoj zemlji. Sudionici su izradili plakat i objesili ga po gradu Dnjepru, angažirajući mnoge mještane da s njima razgovaraju, ali i

o plakatima, koji su započeli širi razgovor o ratu i miru, smanjujući gorki utjecaj stvarnog sukoba.

Aktivisti se više uključuju i pokrenuta je šira lokalna rasprava o kolektivnom iskustvu, koje je inače prilično politizirano (npr. ljudi se nazivaju nedomoljubima ili podržavaju neprijatelja ako su u drugim kontekstima govorili o miru).

NAZIV dobre prakse	Empatijski razgovori
Organizacija:	Comparative Research Network e.V.
KONTAKT:	www.crononline.de

Svrha prakse pripovijedanja

1. Koji je cilj ove prakse?

Empatijski razgovori koriste se za motiviranje ljudi da ispričaju svoje priče na polustrukturiran način. Cilj razgovora je biti fokusiran na temu koju postavlja anketar s jedne strane i pravo na slobodno izražavanje kazivača s druge strane.

2. Koja je ciljna skupina?

Empatijski razgovori dio su *design thinking* procesa. Razgovore mogu obavljati svi koji su zainteresirani za otvoreno istraživanje neke teme ili problema.

3. Koje su potrebe za učenjem u ciljnoj skupini?

Empatijski razgovor zahtijeva određenu dozu analitičkog razmišljanja za one koji ga izvode. Kazivač može biti iz bilo koje grupe učenika. Kako se razgovori obično snimaju, potrebna je određena količina digitalnih vještina i uredničkih vještina – ali na početnoj razini.

4. U kojem se sektoru primjenjuje ova praksa?

Metoda je dio kritičkog *design thinking* procesa. Koriste ga poduzetnici i znanstvenici, ali se primjenjuje i u svakom drugom obliku aktivizma u kojem postoji interes za otvorenu raspravu o nekoj temi.

Može se koristiti kao dio procesa procjene potreba u upravljanju projektima.

5. Koje su prednosti za ciljnu skupinu?

Učenici dobivaju tehniku koja im omogućuje da istraže neku temu ili potaknu i prikupe mišljenja i stajališta članova svoje zajednice. Npr. pitanje *što te čini sretnim?* može rezultirati velikom raznolikošću odgovora, koji bolje predstavljaju stvarnost od strukturiranog razgovora.

6. Kako se marginalizirane polaznike potiče na sudjelovanje?

Ohrabreni su jer im se pruža platforma za izražavanje njihovih perspektiva i istovremeno su dio javne rasprave u široj zajednici.

Metode i alati korišteni tijekom prakse pripovijedanja

1. Koje su glavne metode, alati i mediji korišteni u digitalnoj i nedigitalnoj praksi pripovijedanja?

Empatijski razgovori obično se snimaju kao audio ili video. Trebalo bi ih provoditi u skupini od tri osobe – jedna postavlja pitanje, druga odgovara, a treća je promatrač.

Post-it papirići ili digitalna ploča pomoći će u strukturiranju odgovora.

2. Kakva su sredstva i objekti potrebni za repliciranje prakse?

Fotoapararat ili mobitel za snimanje, post-it papirići, pisaći pribor.

3. Kako osigurati sigurnu atmosferu i pobrinuti se da se praksa obavlja na etičan način?

Anketar dobiva kratku obuku o etičkim razgovorima i načinu postupanja sa snimljenim podacima.

Rezultati i utjecaj prakse pripovijedanja

1. Koji su glavni rezultati prakse?

Kratkoročno: učenici upoznaju svoje vršnjake i izlažu se stavovima iz svoje zajednice koji se mogu razlikovati od njihovih dotadašnjih pretpostavki.

Dugoročno: Empatijski razgovori pomažu u razvoju analitičkih, komunikacijskih i vještina kritičkog mišljenja. Sudionici usto unaprjeđuju svoje digitalne vještine. Zajednica ima koristi od šire rasprave i boljeg razumijevanja onoga što je potrebno za stvaranje promjena.

2. Koje su nove vještine i kompetencije razvijene tijekom prakse?

Sudionici uče kako napraviti intervju i prepustiti drugima da vode ovaj proces. Uče slušati i analizirati izgovorene riječi. Uče kako montirati snimke i razumjeti glavne narative te razumjeti kako kritički klasificirati nova saznanja.

3. Kakav je utjecaj praksa pripovijedanja imala na pojedince, organizacije i/ili društvo?

Empatijski razgovori omogućuju vam razumijevanje emocija, motivacije i odluka koje korisnik donosi. To vam zauzvrat omogućuje da se upoznate s njihovim potrebama i da djelujete kako biste te potrebe zadovoljili. Na taj način empatijski razgovori pomažu preoblikovati projekt, neku javnu uslugu, ili čak neki ustaljeni narativ općenito.

4. Kako ćete osigurati da polaznici iz marginaliziranih skupina mogu koristiti metodu nakon završetka tečaja?

Vještine se podučavaju izravno i učenici ih mogu jednostavno replicirati.

5. Kako ste mjerili utjecaj rezultata?

Rezultati se mogu mjeriti uspoređivanjem narativa i stavova učenika prije i nakon empatijskih razgovora. Na taj način se mogu ustanoviti promjene, prilagodbe ili ponovno zamišljanje procesa.

Ključne točke učenja prakse pripovijedanja

1. Koji elementi prakse pripovijedanja se mogu primijeniti u nekom drugom kurikulumu?

Empatijski razgovori mogu se odraditi na početku bilo kojeg procesa kako bi se prikupile i razumjele potrebe, stavovi i ideje prisutne u zajednici. Ponavljanje razgovora nekoliko puta tijekom procesa pomoći će u praćenju promjena.

2. Kako se praksa može prenijeti u drugi kontekst?

Budući da je metoda osmišljena za prikupljanje ideja i perspektiva, primjenjiva je za bilo koju vrstu grupnog okruženja, dok god je otvoreno za razgovor i pričanje priča.

3. S obzirom da smo usredotočeni na pripovijedanje za marginalizirane skupine, predstavite nam kako smatrate da je je ova praksa uspješno provedena.

Koristili smo varijaciju metode u projektu Voicities koji je bio usmjeren na marginalizirana, raznolika susjedstva. Sudionici Berlin-Weddinga rekli su nam ne samo kako doživljavaju svoj život, već su nam pomogli u kreiranju i potvrđivanju preporuka za oblikovanje politika. Na taj način sudjelovali su u zajedničkom donošenju preporuka kako organizirati život u raznolikim susjedstvima, što smo prenijeli donositeljima odluka na lokalnoj, nacionalnoj i europskoj razini. Na taj su način u političkom odlučivanju uvažene potrebe građana.

EDUFORMA SRL

NAZIV dobre prakse	Metodologija skiciranja (Sketchnote)
Organizacija:	Eduforma srl
KONTAKT:	Silvia & Dario

I. Svrha prakse pripovijedanja

1. Koji je cilj ove prakse?

Skice služe za lakše pamćenje, sintetiziranje, ali i za olakšavanje razumijevanja.

2. Koja je ciljna skupina?

Ciljne skupine mogu biti različite, primjerice nezaposlene osobe koje žele razviti svoje vještine, ili zaposlene osobe.

3. Koje su potrebe za učenjem u ciljnoj skupini?

Digitalne i vizualne vještine za bolje pamćenje nekih koncepata.

4. U kojem sektoru se praksa primjenjuje?

Prvenstveno u komunikacijskim aktivnostima, ali mogu se prilagoditi mnogim sektorima.

5. Koje su prednosti za ciljnu skupinu?

Slikovno predstavljanje modela i koncepata pomaže ljudima da poboljšaju svoje vještine.

6. Kako se marginalizirane polaznike potiče na sudjelovanje?

Uče kako pisati bilješke i preoblikovati sadržaj pomoću skice. Mogu naučiti kako kombinirati tekst i slike kako bi poboljšali jasnoću, razumijevanje i pamćenje.

II. Metode i alati korišteni tijekom prakse pripovijedanja

1. Koje su glavne metode, alati i mediji korišteni u digitalnoj i nedigitalnoj praksi pripovijedanja?

Alati koji se koriste su vizualne bilješke uz mješavinu teksta, fontova, oblika i vizualnih elemenata kao što su strelice i linije.

2. Kakva su sredstva i objekti/prostori potrebni za repliciranje prakse?

Potrebna su prijenosna računala i u većini slučajeva... puno kreativnosti!

3. Kako osigurati sigurnu atmosferu i pobrinuti se da se praksa obavlja na etičan način?

Lekcije drže profesionalci tako da uvijek postoji sigurna i etička atmosfera.

III. Rezultati i utjecaj prakse pripovijedanja

1. Koji su glavni rezultati prakse?

[rezultat = kratkoročni, npr. učenik razvija prenosive vještine i kompetencije; skup vještina / utjecaj = dugoročni, npr. više aktivizma, izgrađeno je više biciklističkih staza]

Rezultati za ciljnu skupinu su:

- uče kako poboljšati svoje bilješke, učiniti ih učinkovitijim, ugodnijim za čitanje i bržim za pamćenje
- uče tehniku koja im omogućuje da reorganiziraju ideje i razjasne, tj. jasno predstavljaju projekte

2. Koje su nove vještine i kompetencije razvijene tijekom prakse?

[vještine = možete slikati, snimiti video, komunicirati s drugima u timskom radu // kompetencije: digitalne kompetencije, medijska pismenost, kako stvoriti priču]

Ljudi mogu koristiti tekst i slike na *flipchart-u* kako bi poboljšali komunikacijske, digitalne i govorničke vještine.

3. Kakav je utjecaj praksa pripovijedanja imala na pojedince, organizacije i/ili društvo?

[utjecaj = promijenjena politika u široj zajednici, bolje se osjećati jer ste nešto učinili, promijenjena perspektiva]

Skicu doživljavamo kao alat kojim se ljudima, a posebno novim generacijama, objašnjava utjecaj koji tehnologije imaju na svijet rada, kakvi će biti njen utjecaj na zapošljavanje i koji su mogući scenariji.

Sketchnote se također koristi za poboljšanje učinkovitosti prezentacija.

4. Kako ćete osigurati da polaznici iz marginaliziranih skupina mogu koristiti metodu nakon završetka tečaja?

Izrada skica navodi vas da se usredotočite na sadržaj i izbor riječi, tako da ih i marginalizirane skupine mogu koristiti za razvoj mnogih vještina (na primjer za izradu vizualnog životopisa kako bi bili privlačniji kandidati na tržištu rada)

5. Kako ste mjerili utjecaj rezultata?

Na osnovi povratnih informacija nakon lekcija i s održanih radionica.

IV. Ključne točke učenja prakse pripovijedanja

1. Koji elementi prakse pripovijedanja se mogu primijeniti u nekom drugom kurikulumu?

Poboljšane vještine sudionika mogu se primjenjivati u mnogim scenarijima (privatni život, tržište rada, studij...).

2. Kako se praksa može prenijeti u drugi kontekst?

To ovisi o ciljnoj skupini tečaja, tj. jesu li u pitanju nezaposlene ili zaposlene osobe. U svakom slučaju, sudionici mogu koristiti vještine stečene na tečaju kako bi kasnije primjenjivali metodologiju skica kako god preferiraju.

3. S obzirom da smo usredotočeni na pripovijedanje za marginalizirane skupine, predstavite nam zašto smatrate da je ova praksa uspješno provedena.

Kako radimo (i) s nezaposlenim osobama, posvetili smo radionicu njima.

NAZIV dobre prakse	LEGO SERIOUS PLAY METHODOLOGY
Organizacija:	Eduforma srl
KONTAKT:	Silvia & Dario

I. Svrha prakse pripovijedanja
1. Koji je cilj ove prakse? Svrha ove prakse je razmjena ideja, pretpostavki, znanja i poticanje konstruktivnog dijaloga i rasprava kako bi se pronašla rješenja za stvarne probleme.
2. Koja je ciljna skupina? LEGO SERIOUS PLAY je inovativna pojednostavljena metodologija koja koristi gradnju Lego kockicama i metaforičko pripovijedanje koja se uspješno primjenjuje u poslovnom, stručnom, obrazovnom, obiteljskom i mentorskom kontekstu. Koristimo ga na našim tečajevima sa zaposlenim ili nezaposlenim osobama.
3. Koje su potrebe za učenjem u ciljnoj skupini? Fokus potreba je na razmišljanju i komunikaciji s ciljem rješavanja problema i stjecanja veće samosvijesti.
4. U kojem sektoru se praksa primjenjuje? Praksa se može primjenjivati u poslovnom, obrazovnom, obiteljskom i mentorskom kontekstu.
5. Koje su prednosti za ciljnu skupinu? Ljudi mogu promišljati i dubinski razumjeti probleme kojima se bave, a to pak dovodi grupu do stvaranja rješenja.
6. Kako se marginalizirane polaznike potiče na sudjelovanje? Marginalizirani učenici se potiču na sudjelovanje kako bi razvili vještine dijaloga i komunikacije. To može biti važno u svakom aspektu života.
II. Metode i alati korišteni tijekom prakse pripovijedanja
1. Koje su glavne metode, alati i mediji korišteni u digitalnoj i nedigitalnoj praksi pripovijedanja? Mogu se koristiti mnoge metode kao što su <i>team building</i> , kreativno razmišljanje i rješavanje problema.

2. Kakva su sredstva i objekti potrebni za repliciranje prakse?

LEGO kockice su bitna komponenta pomoću koje se sudionici izražavaju, takoreći razmišljajući svojim rukama.

3. Kako osigurati sigurnu atmosferu i osigurati da se praksa obavlja na etičan način?

Važno je da svaki sudionik može jednako koristiti dobar izbor komada i kockica te da su dijelovi dovoljno raznoliki kako bi svaki sudionik mogao izraziti svoje ideje.

III. Rezultati i utjecaj prakse pripovijedanja

1. Koji su glavni rezultati prakse?

Kad sudionici grade vlastite modele, pridaju im značenje, metafore i pozadinske priče kako bi razvili vještine rješavanja problema i pripovijedanja.

2. Koje su nove vještine i kompetencije razvijene tijekom prakse?

Kockice su dizajnirane da olakšaju sudionicima metafore i izražajne vještine.

3. Kakav je utjecaj praksa pripovijedanja imala na pojedince, organizacije i/ili društvo?

LSP olakšava dijalog i konstruktivnu komunikaciju u skupinama ljudi koji se međusobno poznaju ili su u bilo kakvom drugom tipu odnosa.

4. Kako ćete osigurati da polaznici iz marginaliziranih skupina mogu koristiti metodu nakon završetka tečaja?

Marginalizirani učenici mogu koristiti metodu čak i nakon što tečaj završi s članovima svojih grupa kako bi poboljšali svoju međusobnu komunikaciju i znanje jednih o drugima.

5. Kako se mjeri učinak rezultata?

Rezultati se mogu mjeriti na temelju povratnih informacija i promatranja.

IV. Ključne točke učenja prakse pripovijedanja

1. Koji elementi prakse pripovijedanja se mogu primijeniti u nekom drugom kurikulumu?

Metode, alati i rezultati se mogu prenijeti u drugi kurikulum.

2. Kako se praksa može prenijeti u drugi kontekst?

Praksa može biti transverzalna.

3. S obzirom da smo usredotočeni na pripovijedanje za marginalizirane skupine, predstavite nam zašto smatrate da je ova praksa uspješno provedena.

Ova metoda odražava se na igru i profesionalnu viziju igrača (također ako je marginaliziran) kako bi se mogao usredotočiti na svoje ciljeve i provesti dubinsko istraživanje kako bi postigao svoj cilj. Mnogi igrači poboljšavaju svoju karijeru ovom praksom.

FUNDACJA AUTOKREACJA

NAZIV dobre prakse	Digital Storytelling – Metoda Berkeley
Organizacija:	Autokreacija
KONTAKT:	Kasia

III. Svrha prakse pripovijedanja
<p>1. Koji je cilj ove prakse? Cilj Berkeley metode je osnažiti učenike koji su u opasnosti od isključenja iz društva, pružajući im alate za izražavanje njihovih individualnih životnih priča na digitalni način u obliku kratkog videa. Praksa pomaže u stvaranju novih narativa koji predstavljaju perspektivu marginaliziranih skupina ili pojedinaca za razliku od narativa “jednostrane priče” koji se prezentira u mainstream medijima.</p>
<p>2. Koja je ciljna skupina? Metoda se može uspješno koristiti izravno s učenicima koji su u opasnosti od isključenja, ali i sa stručnjacima koji s njima rade, poput učitelja, odgajatelja, socijalnih radnika, psihologa i terapeuta, i dr.</p>
<p>3. Koje su potrebe za učenjem u ciljnoj skupini? Kad se metoda koristi s odraslim učenicima s rizikom, njihove glavne potrebe učenja su: <ul style="list-style-type: none"> - Samoizražavanje i uvažavanje njihovih osobnih priča - Poboljšanje digitalnih vještina, posebno za video montažu i snimanje zvuka - Unaprjeđivanje jezičnih vještina (osobito vidljivo kada se metoda koristi s migrantima ili manjinama) - Učinkovita komunikacija i suradnja s drugima </p>
<p>4. U kojem sektoru se praksa primjenjuje? Metoda se najviše koristi u edukaciji (točnije na antidiskriminacijskim radionicama ili sjednicama za podizanje medijske svijesti) kao i u društvenim kampanjama koje imaju za cilj podizanje svijesti o isključenim skupinama.</p>
<p>5. Koje su prednosti za ciljnu skupinu? Glavne prednosti za učenike uključuju: <ul style="list-style-type: none"> - (Samo)refleksija i empatija: cijeli je proces vrlo refleksivan i omogućuje sudionicima da steknu nove perspektive o sebi i drugima, što im pomaže u dekonstruiranju stereotipa - Kreativnost: učenici aktiviraju svoj kreativni potencijal i uče kako tražiti inovativne (digitalne) načine za prenošenje poruka koje su im važne - Povezivanje: slušajući tuđe priče, sudionici uče kako bolje komunicirati i usredotočiti se na sličnosti, a ne na razlike među njima, što ih čini manje sklonima sukobima i nasilju. - Osnaživanje: učenici priznaju da su jedinstvene osobe, da su njihove osobne priče važne i da ih se ne treba bojati izraziti. </p>
<p>6. Kako se marginalizirane polaznike potiče na sudjelovanje? Prije nego se pridruže radionici, učenici dobivaju nekoliko jednostavnih zadataka vezanih za pripovijedanje koji povećavaju njihovo samopouzdanje, smanjuju tjeskobu i osiguravaju da su pravilno informirani o metodološkom pristupu. Učenici s manje mogućnosti također mogu sudjelovati u radionicama koje su prilagođene njihovim posebnim potrebama (to uključuje jezičnu podršku, individualnu suradnju voditelja i učenika za sudionike s nižim digitalnim vještinama, pojednostavljene upute za učenike s intelektualnim teškoćama itd.)</p>
VI. Metode i alati korišteni tijekom prakse pripovijedanja

1. Koje su glavne metode, alati i mediji korišteni u digitalnoj i nedigitalnoj praksi pripovijedanja?

Kreativne vježbe za pronalaženje teme za priču, izrada fotografija i videa, pisanje skripti za glasovno snimanje, snimanje zvuka.

2. Kakva su sredstva i objekti potrebni za repliciranje prakse?

- prostor koji ima odvojene prostorije za rad u malim grupama i glasovne snimke
- jedno prijenosno računalo/tablet i jedan komplet slušalica po sudioniku
- pametni telefoni za snimanje glasa i snimanje slika/videozapisa
- projektor za projiciranje priča

3. Kako osigurati sigurnu atmosferu i pobrinuti se da se praksa obavlja na etičan način?

Metoda uključuje vrlo jasne smjernice kako osigurati siguran prostor za sudionike i pobrinuti se da je proces etičan. To uključuje upute kako osigurati da teme priča nisu nametnute sudionicima, da se pri dijeljenju pridržavaju nekih pravila „sigurnog prostora“, da se priče ne objavljuju bez pristanka sudionika itd.

VII. Rezultati i utjecaj prakse pripovijedanja

1. Koji su glavni rezultati prakse?

Kratkoročno: povećane digitalne vještine i sposobnost izražavanja vlastite priče vanjskom svijetu
Dugoročno: sudionici su skloniji aktivnom sudjelovanju u zagovaranju vlastitih prava, posebice uporabom digitalnih/online alata

2. Koje su nove vještine i kompetencije razvijene tijekom prakse?

Samorefleksija, samoizražavanje, povezivanje s vlastitim emocijama, montaža videa, učinkovito organiziranje procesa učenja, medijska svijest, timski rad, jezične vještine (osobito stečene pisanjem scenarija)

3. Kakav je utjecaj praksa pripovijedanja imala na pojedince, organizacije i/ili društvo?

Pojedinci koji sudjeluju u radionicama digitalnog pripovijedanja stječu više samopouzdanja, u smislu da priznaju da svatko od njih ima priču za ispričati i da su te priče važne i za vanjski svijet. Stjecanje svijesti o tome što je za njih važno također im pomaže da budu aktivniji u svojim lokalnim zajednicama i da se uključe u zagovaranje svojih prava. Na društvenoj razini, metoda Berkeley doprinosi većem uvažavanju potreba i prava marginaliziranih skupina, a široj javnosti omogućuje pristup različitim, individualnijim narativima i perspektivama koje inače nisu prezentirane u medijima.

4. Kako ćete osigurati da polaznici iz marginaliziranih skupina mogu koristiti metodu nakon završetka tečaja?

Digitalne vještine i druge kompetencije mogu se lako prenijeti na druga područja života učenika. Osim toga, priče koje stvaraju na tečaju mogu se koristiti na mnogo načina, najčešće za zagovaranje svojih potreba ili predstavljanje sebe.

5. Kako ste mjerili učinak rezultata?

Na kraju svake radionice sudionici popunjavaju obrasce za evaluaciju na licu mjesta. U srednjoročnoj perspektivi, *online* evaluacija koja mjeri učinak šalje se učenicima oko 3 mjeseca nakon radionice kako bi se vidjelo kako koriste svoje vještine i u kojoj su mjeri odlučili podijeliti svoje priče izvan okvira projekta.

Za mjerenje utjecaja na društvo/lokalne zajednice analizira se broj pregleda i komentara ispod priča objavljenih *online*.

V. Ključne točke učenja prakse pripovijedanja

1. Koji elementi prakse pripovijedanja se mogu primijeniti u nekom drugom kurikulumu?

Kreativne vježbe za pronalaženje vlastite priče, alati za samorefleksiju, etičke smjernice koje osiguravaju sigurnost sudionika.

2. Kako se praksa može prenijeti u drugi kontekst?

Metoda se može koristiti sa svim vrstama učenika, kako u formalnom tako i u neformalnom okruženju. Tradicionalna, trodnevna radionica može se prilagoditi ovisno o potrebama ciljnih skupina (na primjer, učenici slabijih jezičnih vještina mogu se sastajati jednom tjedno i dobiti više vremena za samostalni rad ili rad s voditeljem; profesionalci koji žele učiti kako primjenjivati metodu mogu sudjelovati u duljoj radionici koja uključuje metodološku analizu prakse, itd.)

3. S obzirom da smo usredotočeni na pripovijedanje za marginalizirane skupine, predstavite nam zašto smatrate da je ova praksa uspješno provedena.

Metodu smo koristili za podršku ljudima čiji su članovi obitelji (ili oni sami) otišli u inozemstvo na duže vrijeme. Sudjelovanje u radionici digitalnog pripovijedanja dalo im je priliku da procesuiraju iskustvo i povežu se sa svojim emocijama koje su dugo bile skrivene. Kroz to su mogli bolje razumjeti sebe i promišljati o svom identitetu, vrijednostima i konceptu doma.

NAZIV dobre prakse	Participativna fotografija
Organizacija:	Autokreacija
KONTAKT:	Kasia

IV. Svrha prakse pripovijedanja

1. Koji je cilj ove prakse?

Glavni cilj je osnažiti zajednice i pojedince, podržavajući ih u vizualnom izražavanju onoga što im je važno i govoreći o promjenama u svom okruženju koje bi željeli vidjeti. Metode participativne fotografije imaju za cilj osposobiti ljude fotografskim vještinama i osigurati trajnu promjenu sudionicima, osnažujući ih da se aktivno uključe u svoje zajednice. Projekti temeljeni na ovoj metodi nastoje omogućiti sudionicima da dokumentiraju svoje živote iznutra i da se tako predstave vanjskom svijetu.

2. Koja je ciljna skupina?

Glavna ciljna skupina su učenici koji žive u malim sredinama (gradovi, sela, četvrti) koji žele tražiti nove načine razumijevanja i mijenjanja svoje lokalne zajednice.

3. Koje su potrebe za učenjem u ciljnoj skupini?

Najčešće identificirane potrebe učenika su:

- Identificiranje snaga i potencijala za rast, kako na individualnoj tako i na razini zajednice
- Stvaranje čvršćih veza unutar zajednice
- Istraživanje novih načina izražavanja i razmjene individualnih perspektiva/priča

4. U kojem se sektoru koristi praksa?

Obrazovanje, izgradnja zajednice, društveni aktivizam i zagovaranje ugroženih zajednica.

5. Koje su prednosti za ciljnu skupinu?

Učenici koji sudjeluju u projektima temeljenim na ovoj metodi povećavaju svoje vještine vezane uz fotografiju i druge oblike vizualnog izražavanja; stječu više samopouzdanja u vizualnom dijeljenju priča o sebi i svojim zajednicama; istražuju nove načine aktivnog uključivanja u društveni, kulturni i politički život na lokalnoj razini; osjećaju se povezanije s ostalim članovima svoje zajednice.

6. Kako se marginalizirane polaznike potiče na sudjelovanje?

Radionice temeljene na participativnoj fotografiji duboko su ukorijenjene u društveni rad, stoga stručnjaci koji ih izvode u pravilu blisko surađuju s lokalnim akterima, kao što su škole, društveni centri, društveni klubovi, crkve, knjižnice itd. Na taj je način učenicima iz marginaliziranih grupa ugodnije pridružiti se projektima jer ostaju u poznatom okruženju, okruženi sustavom podrške ljudi s kojima inače komuniciraju.

VIII. Metode i alati korišteni tijekom prakse pripovijedanja

1. Koje su glavne metode, alati i mediji korišteni u digitalnoj i nedigitalnoj praksi pripovijedanja?

Foto časopis, autoportret, kolaž, foto alati za procjenu potreba zajednice

2. Kakva su sredstva i objekti/prostori potrebni za repliciranje prakse?

- jednostavna kamera ili pametni telefon za svakog sudionika
- projektor
- stare novine/časopisi za kolaže
- prostor za postavljanje izložbe u lokalnoj zajednici

3. Kako osigurati sigurnu atmosferu i pobrinuti se da se praksa obavlja na etičan način?

Tijekom radionica naglasak se stavlja na sigurnost sudionika, posebno na način na koji se njihove slike objavljuju/prezentiraju. Prije svake izložbe sudionici prisustvuju susretu tijekom kojeg im se prezentiraju posljedice podjele njihovih fotografija i na temelju toga donose odluku pristaju li ih objaviti ili ne, što se čini u obliku pisanog pristanka.

IX. Rezultati i utjecaj prakse pripovijedanja

1. Koji su glavni rezultati prakse?

Kratkoročno: poboljšane digitalnih vještina vezanih uz fotografiju i pripovijedanje, povećano samopouzdanje, povećana svijest o pričama koje sudionici žele ispričati
Dugoročno: Bolji odnosi u lokalnoj zajednici, podizanje svijesti o potrebi skupina i pojedinaca u opasnosti od isključenosti.

2. Koje su nove vještine i kompetencije razvijene tijekom prakse?

Samorefleksija, samoizražavanje, povezivanje s vlastitim emocijama, fotografiranje i uređivanje, organiziranje lokalne pop-up izložbe, suradnja s drugim ljudima unutar lokalne zajednice, komunikacijske vještine.

3. Kakav je utjecaj praksa pripovijedanja imala na pojedince, organizacije i/ili društvo?

Na individualnoj razini sudionici su svjesniji svojih osjećaja i bolje opremljeni različitim, vizualnim alatima za njihovo izražavanje.

Na razini zajednice, metoda pomaže stvoriti ili obnoviti veze između različitih ljudi i grupa.

Na razini šireg društva, participativna fotografija često dovodi do većeg prepoznavanja priča, perspektiva i potreba skupina u opasnosti od isključenosti (to se uglavnom postiže kada se fotografije i izložbe koriste u kampanjama zagovaranja).

4. Kako ćete osigurati da polaznici iz marginaliziranih skupina mogu koristiti metodu nakon završetka tečaja?

Dio radionice participativne fotografije je razgovor o tome kako koristiti alate koje su učenici stekli u različitim životnim područjima, s naglaskom na to kako primjenjivati fotografiju kao način za poboljšanje odnosa u zajednici i kako provesti *online* kampanje zagovaranja. Na taj način učenici razvijaju jasan plan kako koristiti metodu nakon završetka tečaja.

5. Kako se mjeri učinak rezultata?

Tijekom radionica svakodnevno se organiziraju okrugli stolovi za povratne informacije kako bi se utvrdilo odgovara li metoda potrebama sudionika i prilagodilo je kako bi se postigao veći učinak. Istodobno se od učenika traži da svakodnevno izrađuju vizualne dnevnik učenja kako bi mogli pratiti vlastiti napredak.

Na kraju svake radionice od sudionika se traži da ispune evaluacijski obrazac koji pomaže organizatorima u procjeni kvalitete aktivnosti, ishoda učenja sudionika i vjerojatnosti da će nakon

završetka tečaja koristiti predstavljene foto alate. Potonje se također ocjenjuje pomoću *online* evaluacijskog obrasca koji se šalje sudionicima otprilike tri mjeseca nakon radionice – ovaj obrazac usmjeren je na to kako učenici koriste metodu u svojim zajednicama.

VI. Ključne točke učenja prakse pripovijedanja

1. Koji elementi prakse pripovijedanja se mogu primijeniti u nekom drugom kurikulumu?

Autoportret, kolaž i foto kolaž, vizualni časopisi za učenje, pop-up izložbe u zajednici i drugi događaji.

2. Kako se praksa može prenijeti u drugi kontekst?

Metoda se može koristiti u formalnom i neformalnom obrazovnom okruženju i ciljati različite skupine učenika različite dobi, društvenog/obrazovnog porijekla itd.

3. S obzirom da smo usredotočeni na pripovijedanje za marginalizirane skupine, predstavite nam zašto smatrate da je je ova praksa uspješno provedena.

Godine 2019., kao Autokreacija organizirali smo participativnu fotografsku radionicu koja je okupila mlade iz inozemstva uključujući i stanovnike malog sela Poronin u Poljskoj. Projekt je rezultirao velikom izložbom koja je organizirana u suradnji s lokalnim kulturnim centrom i kojoj su prisustvovali brojni mještani. Izložba je prikazala autoportrete mladih, portrete drugih članova zajednice i fotokolaže izrađene prema slikama snimljenim u okolici. Izložba je bila polazište šire rasprave o tome kako se mladi osjećaju u svom selu i kakve bi promjene u njemu htjeli vidjeti.

VISOKA POSLOVNA ŠKOLA PAR

NAZIV dobre prakse	Vizualizacija podataka za pripovjedačku praksu
Organizacija:	Berkeley, Advanced Media Institute
KONTAKT:	advancedmedia@journalism.berkeley.edu

I. Svrha prakse pripovijedanja
<p>1. Koji je cilj ove prakse? Cilj ovog interaktivnog online tečaja s certifikatom je razviti vještine komuniciranja informacija putem vizualizacije – ispričati priču s podacima (<i>data</i>), ali i naučiti jezik vizualizacije podataka i pretvoriti podatke u dizajn.</p>
<p>2. Koja je ciljna skupina? Ciljne skupine mogu biti različite, primjerice nezaposleni/zaposleni ljudi koji bi željeli unaprijediti svoje vještine. Ova je metoda idealna za ljude koji su zainteresirani za brzo stjecanje iskustva u radu s alatima i tehnikama vizualizacije podataka te za one koji žele postati vješti u učenju kako jasno i kreativno prenositi podatke.</p>
<p>3. Koje su potrebe za učenjem u ciljnoj skupini?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sposobnost i spremnost za učenje novih vještina i rad s novom opremom i softverom. - Osnovna informatička pismenost. - Preporuča se sposobnost osnovnog razumijevanja proračunskih tablica.
<p>4. U kojem se sektoru koristi praksa?</p> <p>Ova praksa je idealna za znanstvenike, komunikacijske stručnjake, novinare, blogere, edukatore, profesore i one koji su zainteresirani za učenje kako jasno i kreativno prenijeti podatke.</p>
<p>5. Koje su prednosti za ciljnu skupinu? Sudionici mogu naučiti kako razviti vještine prijenosa informacija putem vizualizacije.</p>
<p>6. Kako se marginalizirane polaznike potiče na sudjelovanje? Polaznici će naučiti kako probrati i obraditi podatke kako bi poboljšali vizualizaciju istih, steći najbolje prakse za pričanje priča s podacima koristeći interaktivne baze podataka za izradu vizualizacija i mapa. Dodjeljuje im se certifikat (u PDF formatu) nakon što ispune sve obveze koje tečaj podrazumijeva.</p>
II. Metode i alati korišteni tijekom prakse pripovijedanja
<p>1. Koje su glavne metode, alati i mediji korišteni u digitalnoj i nedigitalnoj praksi pripovijedanja?</p> <p>Korišteni alati su interaktivne ilustracije podataka za web, interaktivne karte, interaktivne baze podataka za kreiranje rezultata u obliku vizuala i mapa.</p>
<p>2. Kakva su sredstva i objekti/prostori potrebni za repliciranje prakse?</p> <p>Svi sudionici moraju imati računalo ili laptop za uporabu.</p>

3. Kako ste osigurali sigurnu atmosferu i pobrinuli se da se praksa obavlja na etičan način?

Instruktori su vodeći profesionalci u struci, s dugogodišnjim iskustvom u svom području. Svaki član tima ima bogato akademsko iskustvo i stvarnu praksu pružanja podrške učenicima na njihovom obrazovnom putu.

III. Rezultati i utjecaj prakse pripovijedanja

1. Koji su glavni rezultati prakse?

Rezultati za ciljnu grupu su:

- Naučiti temelje dobrog dizajna i primijeniti ga na vizualizaciju podataka.
- Izraditi interaktivne ilustracije podataka za web.
- Izraditi interaktivne mape.
- Naučiti kako probrati i obraditi podatke za poboljšanje vizualizacija.
- Steći najbolje prakse za pričanje priča s podacima, korištenjem interaktivnih baza podataka za izradu vizualizacija i mapa.
- Steći praktično iskustvo koristeći Tableau Public i druge alate za vizualizaciju podataka.
- Imati profesionalni portfelj grafikona i mapa koje ste izradili.
- Certifikat (PDF) po ispunjenju svih obaveza.
- LinkedIn bedž za dodavanje u profil kako bi se istaknuo uspješni završetak tečaja.

2. Koje su nove vještine i kompetencije razvijene tijekom prakse?

Ovom metodom učenici će poboljšati digitalnu pismenost, ali i druge vještine (*soft skills*) poput komunikacije i digitalnog govora.

3. Kakav je utjecaj praksa pripovijedanja imala na pojedince, organizacije i/ili društvo?

Cilj ove metode je ovladati svakom novom vještinom kroz kreativne aktivnosti osmišljene za usavršavanje učenja, koje kulminiraju završnim projektom. Na kraju tečaja polaznici će steći dubinsko znanje, nove vještine i portfelj koji će odmah moći primijeniti u poslu ili u novoj karijeri. Pozitivan utjecaj je mjerljiv i u smislu zadovoljstva zbog ulaganja u razvoj osobnih i digitalnih vještina.

4. Kako ćete osigurati da polaznici iz marginaliziranih skupina mogu koristiti metodu nakon završetka tečaja?

Ova metoda se izravno podučava, a sve se točke lako mogu replicirati. Moderator mora osigurati potreban predložak i program tečaja. Nakon završetka tečaja, marginalizirane skupine mogu koristiti ovu metodu u vlastitoj skupini učenika.

5. Kako je mjerjen učinak rezultata?

Rezultati se mogu mjeriti na temelju povratnih informacija i zapažanja.

VII. Ključne točke učenja prakse pripovijedanja

1. Koji elementi prakse pripovijedanja se mogu primijeniti u nekom drugom kurikulumu?

Metode, alati i rezultati mogu se prenijeti u drugi kurikulum.

2. Kako se praksa može prenijeti u drugi kontekst?

Kako se preporuča posjedovanje osnovne informatičke pismenosti i osnovno razumijevanje proračunskih tablica, ova metoda može se prenijeti. Međutim, budući da se nastava izvodi na

engleskom jeziku, potrebno je poznavanje istog. Jezične barijere mogu se ukloniti prevođenjem cijele metode na traženi jezik ili definiranjem jednog zajedničkog jezika za provedbu tečaja na svim razinama.

3. S obzirom da smo usredotočeni na pripovijedanje za marginalizirane skupine, predstavite nam zašto smatrate da je ova praksa uspješno provedena.

Visoka poslovna škola PAR svake godine provodi certificirani program "Komunikacijske vještine". Cilj ove edukacije je detaljnije upoznati sve moguće prepreke u komunikaciji koja je neizbježan dio svakodnevnog života. Uz nekoliko smjernica stječu se potrebne vještine za iskorištavanje prednosti komunikacije, uspješno izbjegavanje svih nesporazuma i kvalitetno vođenje razgovora. Ciljna skupina je raznolika, ali uključuje marginalizirane skupine ljudi. Savjete i primjere predstavljene tijekom programa polaznici kasnije primjenjuju u svakodnevnoj komunikaciji.

NAZIV dobre prakse	Argument Assignment
Organizacija:	Visoka poslovna škola PAR
KONTAKT:	info@par.hr

I. Svrha prakse pripovijedanja

1. Koji je cilj ove prakse?

Cilj ove prakse je razviti vještine komuniciranja informacija kroz argumente i razviti digitalne priče korištenjem dostupnih digitalnih alata.

2. Koja je ciljna skupina?

Ova metoda idealna je za učitelje i edukatore.

3. Koje su potrebe za učenjem u ciljnoj skupini?

Osnovna informacijska pismenost

4. U kojem sektoru se praksa primjenjuje?

Ova praksa idealna je za učitelje, profesore, edukatore, znanstvenike i komunikacijske stručnjake.

5. Koje su prednosti za ciljnu skupinu?

Ljudi mogu naučiti kako razviti vještine komuniciranja informacija uz primjenu digitalnog pripovijedanja.

Primjerice, zadaci digitalnog pripovijedanja u učionici nude prednosti poput pojačanog angažmana učenika u predmetu, kreativnosti, rješavanja problema i vjerojatnog razvoja vještina interakcije i grupne dinamike, a da ne spominjemo povećanu razinu informacijske pismenosti i uporabe različitih softvera.

6. Kako se marginalizirane polaznike potiče na sudjelovanje?

Polaznici će naučiti kako ilustrirati određenu perspektivu i dati uvjerljiv argument koristeći tehnike (alate) digitalne priče.

II. Metode i alati korišteni tijekom prakse pripovijedanja

1. Koje su glavne metode, alati i mediji korišteni u digitalnoj i nedigitalnoj praksi pripovijedanja?

Zbog izazova kojeg predstavlja reduciranje apstraktnog argumenta na slike i video, argumentacija i kritički žanrovi mogu biti učinkovitiji za rad u grupama, a ne kao pojedinačni zadaci, barem kad je u pitanju prvi zadatak.

- Narativ (najočitija veza za digitalno pripovijedanje)
- Deskriptivnost
- Definicija
- Proces
- Usporedba
- Uzrok i posljedica
- Argument
- Kritika

Uz malo kreativnosti, bilo koji stil pisanja može se prilagoditi žanru digitalnog pripovijedanja. Sjajno sredstvo za razvoj digitalnih priča je uporaba Microsoft PowerPoint prezentacije zajedno s npr. iSpring Suite. Ovaj dodatak za PowerPoint kreatorima priča omogućuje da svoje PowerPoint prezentacije pretvore u zanimljiv video, interaktivne prezentacije spremne za mobilne uređaje, i sl. Također omogućuje stvaranje priče s glasovnom naracijom.

2. Kakva su sredstva i objekti/prostori potrebni za repliciranje prakse?

Svi sudionici moraju imati računalo ili laptop za korištenje.

3. Kako osigurati sigurnu atmosferu i pobrinuti se da se praksa obavlja na etičan način?

Instruktori su iskusni profesori i tutori, s dugogodišnjim iskustvom u svom području. Svaki član tima ima bogato akademsko iskustvo.

III. Rezultati i utjecaj prakse pripovijedanja

1. Koji su glavni rezultati prakse?

Rezultati za ciljnu grupu su:

- Naučite kako jasno precizirati argument
- Naučite kako istražiti vlastitu kreativnost kako biste utvrdili načine za predstavljanje tih argumenata putem tehnika digitalnog pripovijedanja (izradite priču temeljenu na videu i također uredite video u softveru jednostavnom za uporabu).

2. Koje su nove vještine i kompetencije razvijene tijekom prakse?

Ovom metodom polaznici će poboljšati digitalnu pismenost – stvarati priče temeljene na video zapisima, snimati *screencaste*, uređivati video snimke.

3. Kakav je utjecaj praksa pripovijedanja imala na pojedince, organizacije i/ili društvo?

Polaznici će steći novi skup vještina - kreirati i uređivati video snimke pomoću jednostavnog alata. Predavači će educirati polaznike kroz video predavanja, *tutoriale*, softverske simulacije i drugi vizualni sadržaj koji će motivirati učenike da završe tečajeve/zadatke puno prije zadanih rokova.

4. Kako ćete osigurati da polaznici iz marginaliziranih skupina mogu koristiti metodu nakon završetka tečaja?

Ova metoda se izravno podučava, a sve se točke lako mogu replicirati. Također je moguće razviti komunikacijske vještine interaktivnim igranjem uloga.

5. Kako ste mjerili učinak rezultata?

Rezultati se mogu mjeriti iz povratnih informacija i zapažanja.

IV. Ključne točke učenja prakse pripovijedanja

1. Koji elementi prakse pripovijedanja se mogu primijeniti u nekom drugom kurikulumu?

Metode, alati i rezultati mogu se prenijeti u drugi kurikulum.

2. Kako se praksa može prenijeti u drugi kontekst?

Kako je potrebno samo posjedovanje osnovne informatičke pismenosti, ova metoda se može lako prenijeti u drugi kontekst. Softver je jednostavan za uporabu.

3. S obzirom da smo usredotočeni na pripovijedanje za marginalizirane skupine, predstavite nam zašto smatrate da je je ova praksa uspješno provedena.

Ciljna skupina može biti različita, ali u ovom slučaju uključuje studente – Visoka poslovna škola PAR. Studenti PAR-a atmosferu na predavanjima opisuju kao obiteljsku, zbog rada u malim grupama i izravne komunikacije s profesorima. Tijekom nastave studenti uče koristiti digitalne alate kao što je gore spomenuti iSpring kako bi bili kreativniji, ali i naučili nove vještine. Osim znanja koje stječu tijekom studija, studenti PAR-a imaju priliku sudjelovati na konferencijama i radionicama, razvijati svoju kreativnost kroz projekte i inkubatore te nove poslovne modele u suradnji sa stranim studentima.

ASOCIACION JUVENIL INTERCAMBIA

NAZIV dobre prakse	ODAKLE DOLAZIM
Organizacija:	AJ INTERCAMBIA
KONTAKT:	info@intercambia.org

I. Svrha prakse pripovijedanja

1. Koji je cilj ove prakse?

Cilj ove prakse je promišljanje o sebi i stvaranje čvršćih veza s drugima koji sudjeluju u ovim aktivnostima; učenje kako izraziti odakle su u drugačijem smislu od zemljopisnog položaja; njegovanje kreativnosti.

Kako bi sve to ostvario, svaki sudionik je zamoljen da na slobodan način stvori pjesmu o tome odakle dolazi. Nakon što napišu pjesmu, moraju je popratiti na neki umjetnički način. To može biti slika, crtež, kolaž, digitalna umjetnost, fotografija, video, glas, pjesma itd. Po završetku aktivnosti, svaki sudionik može podijeliti ono što je napisao i napravio te pokušati objasniti što mu to znači. Trener/voditelj/odgajatelj također aktivno sudjeluje u ovoj aktivnosti dijeleći svoju pjesmu i umjetnost.

2. Koja je ciljna skupina?

Ciljna skupina su svi ljudi koji spadaju u marginalizirane skupine. To mogu biti mladi, odrasli, ljudi koji su ostali bez posla.

3. Koje su potrebe za učenjem u ciljnoj skupini?

Potreba za pomoći kako se predstaviti na razgovoru za posao. Manjk svijesti o tome tko su ili odakle dolaze. Stvaranje jačih veza i razbijanje jezičnih barijera.

4. U kojem sektoru se praksa koristi?

Koristi se u neformalnom i formalnom obrazovanju, obukama i podučavanju.

5. Koje su prednosti za ciljnu skupinu?

Postat će svjesniji sebe, steći veće znanje o *soft skills* vještinama, više razumijevanja i empatije prema drugima. Također će im to omogućiti da se slobodno izraze na novi kreativan način.

6. Kako se marginalizirane polaznike potiče na sudjelovanje?

Najbolji način ohrabrenja je da sami treneri sudjeluju u ovoj aktivnosti. To stvara razinu bliskosti u procesu koja će ih, ako vide da se trener može otvoriti i sudjelovati, motivirati da učine isto.

II. Metode i alati korišteni tijekom prakse pripovijedanja

1. Koje su glavne metode, alati i mediji korišteni u digitalnoj i nedigitalnoj praksi pripovijedanja?

Nedigitalno: *brainstorming* u grupi i individualno, lekcija o poeziji, stvaranje umjetnosti za predstavljanje pjesme.

Digitalno: digitalno pisanje, izrada videa, snimanje glasovne naracije, snimanje zvuka, digitalno stvaranje umjetnosti.

2. Kakva su sredstva i objekti/prostori potrebni za repliciranje prakse?

Prijenosna računala, ploča (*whiteboard*), pisaci pribor, likovni pribor, kamere, programi za obradu videa i slika.

3. Kako osigurati sigurnu atmosferu i pobrinuti se da se praksa obavlja na etičan način?

Počinje se gledanjem primjera videa. Tada bi trener sam trebao sudjelovati u ovoj aktivnosti kao jedan od sudionika, kako bi se ostali osjećali sigurno otvarajući se i stvarajući međusobne veze.

III. Rezultati i utjecaj prakse pripovijedanja

1. Koji su glavni rezultati prakse?

Glavni rezultati su: više timskog duha i bolje komunikacijske vještine. Sudionici su se izrazili na kreativniji način, također su imali priliku osvrnuti se na svoja iskustva i vidjeti načine na koje ih mogu podijeliti s drugima kako bi se povezali.

2. Koje su nove vještine i kompetencije razvijene tijekom prakse?

Vještine: stvaranje digitalne umjetnosti, pisanje poezije, pripovijedanje, timski rad, aktivno slušanje, interpersonalne vještine, upravljanje vremenom.

Kompetencije: višejezična kompetencija, osobna, društvena kompetencija, kulturna svijest i kompetencija izražavanja, digitalna kompetencija, pismenost.

3. Kakav je utjecaj praksa pripovijedanja imala na pojedince, organizacije i/ili društvo?

Ima veći utjecaj nego što mislimo, jer je većina informacija o komunikaciji i svakodnevnom životu tehnički pripovijedanje. Ono nam pomaže uzeti u obzir druge perspektive, stvoriti empatijske veze s drugima, razumjeti zašto se neke stvari događaju ili su takve kakve jesu. Pripovijedanjem se razvija kreativniji način komunikacije i olakšava sažimanje kompliciranih informacija na jednostavniji i privlačniji način. Pomaže nam da ostanemo povezani u našim zajednicama i uspostavimo veze s drugima.

4. Kako ćete osigurati da polaznici iz marginaliziranih skupina mogu koristiti metodu nakon završetka tečaja?

Možemo predložiti da aktivnosti izvedu sa svojim obiteljima i prijateljima, kako bi otkrili još više o svojim najbližim i voljenim ljudima. Također ih možemo potaknuti da rade ovu vježbu svaki put kada se osjećaju nesigurno ili potišteno, da se prisjete tko su i što su proživjeli.

Također je izvrstan alat za korištenje na poslu kako bi se stvorio timski duh, jer svatko može slobodno podijeliti ono što želi, a oblik dijeljenja ne košta ništa.

5. Kako ste mjerili utjecaj rezultata?

Prikupljena su nedigitalna i digitalna umjetnička djela i pjesme sudionika. Također, koristili smo alat za procjenu u malim grupama kako bismo vidjeli stvoreni učinak, pri čemu su slobodno mogli koristiti svoja imena ili ostati anonimni.

IV. Ključne točke učenja prakse pripovijedanja

1. Koji elementi prakse pripovijedanja se mogu primijeniti u nekom drugom kurikulumu?

Alat samorefleksije jedan je od važnih u ovim aktivnostima, a također je u stanju dijeliti i vjerovati drugima. Ova praksa nam pomaže stvoriti veze unutar raznolike grupe i između grupe i trenera/edukatora. Povjerenje je najjača karika koja se može stvoriti jer se na njemu temelji većina naših ljudskih odnosa. Oni mogu koristiti ovo iskustvo u svojoj budućoj interakciji i situacijama stvaranja povjerenja.

Digitalni i nedigitalni alati također su im dali više slobode kako bi nastavili sa svojim razvojem, ne samo na obrazovnoj ili profesionalnoj razini, već i osobnoj.

2. Kako se praksa može prenijeti u drugi kontekst?

Ova tehnika se koristi u svim okolinama i razinama jer je vrlo fleksibilna i uključiva. Razina poezije i umjetnosti može biti viša ili niža ovisno o skupini, njihovom izvornom znanju, dobi, razini povjerenja itd.

3. S obzirom da smo usredotočeni na pripovijedanje za marginalizirane skupine, predstavite nam zašto smatrate da je ova praksa uspješno provedena.

Ovu praksu koristila je Emilia Billain, socijalna pedagoginja i učiteljica. Koristila je ovu tehniku sa svojim učenicima iz grupe koji su dolazili iz kompliciranog okruženja kako bi izradili umjetnički instalaciju, razvili osjećaj povjerenja i više timskog duha. Praksa je bila izuzetno uspješna. Link na njen video: <https://www.youtube.com/watch?v=jA2cTZK9hzw>

NAZIV dobre prakse	VISUAL STRANSFORMATION STORYTELLING
Organizacija:	AJ INTERCAMBIA
KONTAKT:	info@intercambia.org

I. Svrha prakse pripovijedanja
<p>1. Koji je cilj ove prakse? Cilj prakse je transformirati podatke i informacije koje djeluju zahtjevno i dosadno u zabavnije, vizualnije i sveobuhvatnije. Način na koji dijelimo informacije vrlo je važan u svim aspektima našeg života. Istraživanja pokazuju da je prosječno trajanje visoke koncentracije 3 minute i 56 sekundi. Cilj ove prakse je naučiti način vizualizacije i pojednostavljenja informacija i podataka.</p>
<p>2. Koja je ciljna skupina? Ciljna skupina su svi ljudi koji spadaju u marginalizirane skupine. To mogu biti mladi, odrasli, ljudi koji su izgubili posao ili se trude da ga pronađu.</p>
<p>3. Koje su potrebe za učenjem u ciljnoj skupini? Potreba za komunikacijskim vještinama, potreba za analizom podataka i njihovom transformacijom, za ostvarivanjem svojih punih kapaciteta, za dostojanstven život i rad, za puno sudjelovanje u razvoju, za poboljšanje kvalitete života, za donošenje informiranih odluka i za nastavak učenja.</p>
<p>4. U kojem sektoru se praksa primjenjuje? Primjenjuje se u svim sektorima jer se smatra osnovnom vještinom, npr. može se koristiti za ispričati priču o fotografiji koju su snimili na odmoru, na poslovnoj prezentaciji kako bi informacije bile vizualno privlačne i razumljivije, kako bi se izrazili u novoj grupi prijatelja gdje ih mogu upitati neko komplicirano pitanje, kako bi znali kako ispravno reagirati i dobro sažimati informacije, itd. Ovo su neki od primjera, ali ovu praksu vizualne transformacije pripovijedanja koristimo svaki dan u našem životu na intuitivnoj razini.</p>
<p>5. Koje su prednosti za ciljnu skupinu? Postat će svjesniji sebe, imati više razumijevanja i empatije prema drugima. Također, omogućit će im da se slobodno izraze na nov, kreativan način.</p>
<p>6. Kako se marginalizirane polaznike potiče na sudjelovanje? Primjenjuje se strategija slagalice. Kada radite na velikoj količini sadržaja, dopustite grupama sudionika da postanu "stručnjaci" za manji dio sadržaja, a zatim ga prenesu ostalima. To omogućuje sudionicima zajednički rad i pomaže im da obrađuju težak sadržaj u manjim dijelovima kojima je lakše baratati. Polaznicima se prepušta izbor načina na koji će učiti. Sudionici se isključuju kada smatraju da njihove ideje nisu važne. Dopuštajući sudionicima da odlučuju o tome kako će učiti i vrsti posla koji obavljaju dovest će do toga da se osjećaju više uključenima u lekcije.</p>
II. Metode i alati korišteni tijekom prakse pripovijedanja

1. Koje su glavne metode, alati i mediji korišteni u digitalnoj i nedigitalnoj praksi pripovijedanja?

Igra pripovijedanja: sudionici su podijeljeni u male grupe od po 4 osobe i svima se daje priča na papiru A4 formata. Cilj aktivnosti je prepričati priču uz što manje riječi, a kvaka je u tome što svatko može reći samo po jednu riječ. Dakle, moraju planirati koju će riječ izgovarati jednu za drugom. Pobjedit će skupina koja ispriča priču uz najmanje riječi.

Mentalna mapa: kako bi se saželi različiti podaci i informacije, svaki će sudionik imati 60 sekundi da prezentira svoje informacije. Cilj je jasno i vizualno izraziti informacije ili podatke koje su dobili. Postoje različite aplikacije za izradu kolaža ili vizuala koje mogu koristiti na svojim telefonima.

2. Kakva su sredstva i objekti/prostori potrebni za repliciranje prakse?

Ploča za pisanje (*whiteboard*), *flipchart*, pisači pribor, laptopi, pametni telefoni, projektor ako je aktivnost digitalna. Velika soba sa stolicama i puno slobodnog prostora.

3. Kako osigurati sigurnu atmosferu i pobrinuti se da se praksa obavlja na etičan način?

Počinje se gledanjem primjera videa. Tada bi trener sam trebao sudjelovati u ovoj aktivnosti kao jedan od sudionika, kako bi se ostali osjećali sigurno otvarajući se i stvarajući međusobne veze.

III. Rezultati i utjecaj prakse pripovijedanja

1. Koji su glavni rezultati prakse?

Identificiranje niza informacija i podataka, analiza uloge informacija, podataka i komunikacija u našem svakodnevnom životu, povezivanje različitih materijala i vrsta informacija i podataka te povezivanje njihovih stavova i vrijednosti.

2. Koje su nove vještine i kompetencije razvijene tijekom prakse?

Vještine: timski rad, aktivno slušanje, interpersonalne vještine, upravljanje vremenom, analiza informacija.

Kompetencije: višejezična kompetencija, osobna i društvena kompetencija i kompetencija „učenja za učenje“, kompetencija kulturološke svijesti i izražavanja, digitalna kompetencija, kompetencija pismenosti, matematička i inženjerska kompetencija.

3. Kakav je utjecaj praksa pripovijedanja imala na pojedince, organizacije i/ili društvo?

Ima veći utjecaj nego što mislimo, jer je većina informacija o komunikaciji i svakodnevnom životu tehnički pripovijedanje. Ono nam pomaže uzeti u obzir druge perspektive, stvoriti empatijske veze s drugima, razumjeti zašto se neke stvari događaju ili su takve kakve jesu. Pripovijedanjem se razvija kreativniji način komunikacije i olakšava sažimanje kompliciranih informacija na jednostavniji i privlačniji način. Pomaže nam da ostanemo povezani u našim zajednicama i uspostavimo veze s drugima.

4. Kako ćete osigurati da polaznici iz marginaliziranih skupina mogu koristiti metodu nakon završetka tečaja?

Možemo predložiti da aktivnosti izvedu sa svojim obiteljima i prijateljima, kako bi otkrili još više o svojim najbližim i voljenim ljudima. Također ih možemo potaknuti da rade ovu vježbu svaki put kada se osjećaju nesigurno ili potišteno, da se prisjete tko su i što su proživjeli.

Također je izvrstan alat za korištenje na poslu kako bi se stvorio timski duh, jer svatko može slobodno podijeliti ono što želi, a oblik dijeljenja ne košta ništa.

5. Kako ste mjerili utjecaj rezultata?

Prikupljena su nedigitalna i digitalna umjetnička djela i pjesme sudionika. Također, koristili smo alat za procjenu u malim grupama kako bismo vidjeli stvoreni učinak, pri čemu su slobodno mogli koristiti svoja imena ili ostati anonimni.

IV. Ključne točke učenja prakse pripovijedanja

1. Koji elementi prakse pripovijedanja se mogu primijeniti u nekom drugom kurikulumu?

Alat samoizražavanja jedan je od važnijih u ovim aktivnostima, kao i sposobnost da dijelite i vjerujete drugima. Ova praksa nam pomaže stvoriti vezu unutar raznolike grupe te između grupe i trenera/edukatora. Sposobnost prenošenja jasnih informacija najjača je vještina koja se može razviti jer se na njoj temelji većina međuljudskih odnosa. Polaznici mogu koristiti ovo iskustvo u svojoj budućoj interakciji i situacijama u kojima se stvara povjerenje.

3. S obzirom da smo usredotočeni na pripovijedanje za marginalizirane skupine, predstavite nam zašto smatrate da je ova praksa uspješno provedena.

Priča o tome kako je Jim Jorstad postao jedan od najpoznatijih dokumentarnih fotografa časopisa, jer je želio pričati priče. <https://www.youtube.com/watch?v=QhJDUlQ9EzY>

Priča o Ashley Fell, poslovnoj ženi koju je razumijevanje prakse pripovijedanja učinilo jednom od najboljih u svom području.

<https://www.youtube.com/watch?v=mSi0kmqOBu4>

KAKO SMO KORISTILI NAJBOLJE PRAKSE?

Chapter 6

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

EDUSTORYTELLING

Kako smo koristili najbolje prakse?

Najbolje prakse korištene su pri razradi obrazovnih sadržaja za EduStorytelling kurikulum. Nastavni plan i program te njegove aktivnosti potom su testirani u okviru zajedničkog treninga osoblja u Stintinu (Italija), održanog od 26. srpnja do 1. kolovoza 2021. godine.

Aktivnosti su bile predviđene kako slijedi:

1. dan	2. dan	3. dan
Upoznavanje <i>Team building</i> aktivnost	Upoznavanje & <i>Team building</i> - Priča o mom imenu - Igra mogućnosti Službeno otvorenje	- Ispričajte zajedničku priču - Put heroja
	Uvod u Storytelling	- Kolaž
	Upoznavanje Pričanje (i slušanje) priče	Digitalna pismenost vs. Tradicionalna pismenost (Komparativna rasprava od pisanog do digitalnog, digitalni ekvivalenti tradicionalnih pristupa, digitalni jaz, utjecaj i zapreke)
	Uvod u digitalnu i medijsku revoluciju - Što je to? - Autoportret	- uvod u softvere za obradu slika i videa - pisanje scenarija - izrada i obrada vaše utjecajne priče

4. dan	5. dan	6. dan	7. dan
- Video pripovijedanje: luk zvan Brian - snimanje zvuka	Empatijski razgovori	-Evaluacija poglavlja <i>Impact storytelling</i> - Digitalne priče koje su utjecale na vaš život (u praksi)	Dan za evaluaciju
Podijelite obavljene posao s ostalim sudionicima, primite povratne informacije i izvršite prilagodbe ako je potrebno	Na kraju sesije sudionici s grupom dijele informacije koje su uspjeli dobiti i prenose svoje iskustvo iz ove aktivnosti.	Izrada alata za NFE za poticanje kompetencija digitalnog pripovijedanja i novih vještina medijske pismenosti	
Osobno brendiranje i promocija na tržištu rada putem digitalnog pripovijedanja: kako izraditi foto životopise i video životopise.	- energizatori - narativi uz skice (sketchnotes)	Prezentacija osmišljenih alata	
Praktična radionica nakon osobnog brendiranja	Sažetak uz skice (sketchnotes)	Povratne informacije o konceptu DigiStories vodiča	

EDU STORY TELLING OBUKA

Chapter 7

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

EDUSTORYTELLING

EduStorytelling obuka

Zajednički trening osoblja održan je u Stintinu (Italija) od strane partnera domaćina MV Internationala od 26.07.2021. do 03.08.2021. U aktivnostima je sudjelovalo 11 osoba. Opći cilj projekta bio je rješavanje jaza u digitalnim vještinama i pismenosti koji utječu na odrasle europske osobe iz siromašnih sredina putem metodologije digitalnog pripovijedanja (DST) kao puta za razvoj visokokvalitetnih digitalnih i pismenih vještina i kompetencija s ciljem poboljšanja stavovi vršnjačke interakcije i kooperativnog učenja, koji čine dio sveobuhvatne digitalne pismenosti kako bi se potaknuo osobni razvoj, aktivno građanstvo i perspektive zapošljivosti.

Specifični cilj mobilnosti bio je sljedeći:

- Istražiti obrazovni potencijal DST-a kao inovativnog instrumenta za jačanje digitalnih kompetencija građana EU-a, u kontinuitetu s obrazloženjem EU-ovog okvira digitalnih kompetencija za građane.
- Razviti prekograničnu i međusektorsku sinergiju u svrhu stvaranja inovativnih modela obrazovanja pričanja priča prilagođenih potrebama odraslih učenika.
- Uspostaviti širu zajednicu praktičara pričanja priča koristeći MOOC tečaj i interakciju sa svojim vršnjacima.

Na tečaju je sudjelovalo 11 polaznika i svaki dan su svi sudjelovali u svim predviđenim aktivnostima. U svim fazama aktivnosti korištene su metodologije neformalnog obrazovanja i digitalnog pričanja priča. Na početku edukacije sudionici su srdačno dočekani te im je dostavljen tekst s glavnim ciljevima edukacije. Sudionicima su također pružene logističke informacije o mjestu gdje će se služiti doručak, ručak i večera. Nakon toga trener je započeo s team building aktivnošću tako da su se sudionici počeli otvarati prema grupi i osjećati dobrodošlicu.

Svaki dan aktivnosti započinjao je igrama probijanja leda i team-building aktivnostima – svrha ovih aktivnosti bila je upoznavanje i polagano ulazak u radnu atmosferu i stvaranje timske atmosfere. Tijekom dana treninga provodile su se različite vrste aktivnosti poput "Priča iza mog imena" gdje su sudionici morali dati svoje ime i priču o sebi, a zatim je prenijeti ostalim sudionicima, te "Igra mogućnosti", gdje su sudionici podijeljeni su u male skupine i dali su dodijeliti predmet jednoj osobi u svakoj skupini, a zatim su ga morali demonstrirati ostatku grupe bez govora. Ove početne aktivnosti omogućile su sudionicima da aktivno sudjeluju izražavajući svoja očekivanja, doprinose i strahove u vezi s projektom. Svoja razmišljanja i prijedloge podijelili su s grupom i organizacijskim timom.

Sudionicima su dostavljene sve informacije o dnevnom redu i aktivnostima koje će se održati tijekom JSTE-a. Sudionici su također dobili sažetak glavnih ciljeva treninga.

Ostale provedene aktivnosti su sljedeće:

- "Ispričaj nam priču iza svoje posljednje slike", gdje su sudionici bili podijeljeni u parove i morali su pokazati posljednju fotografiju koju su snimili prije ulaska u radionicu. Vježba je završila kratkim sažetkom rasprave o pronalaženju priča u svakodnevnim trenucima i razmišljanjem o tome kako se zanimljivi narativi mogu izgraditi oko malih životnih događaja.

- "Priča (i slušanje) priče" gdje je sudionik trebao ispričati priču, a nakon nekog vremena ostali sudionici su ih zamolili da daju više detalja. Svrha ove aktivnosti bila je izgradnja veza između sudionika kroz aktivno dijeljenje i razvoj sposobnosti prepoznavanja obrazaca u strukturama priča. Sudionici su pokazali poseban interes za ove aktivnosti do te mjere da se među njima vodila rasprava, a na kraju su razgovarali o tome kako digitalno pripovijedanje može biti prijeko potreban alat za potporu informalnog učenja.

Nakon toga održane su aktivnosti usmjerene na digitalne i društvene medije, a sudionici su pratili kratku sesiju o razlici između digitalne pismenosti i tradicionalne pismenosti (usporedna rasprava od pisanog prema digitalnom, digitalni ekvivalent tradicionalnim načinima, digitalni jaz, utjecaj i prepreke).

Jedna sesija je u potpunosti razvijena oko uvoda u softver za uređivanje slika i videa. Sudionici su dobili uvodne informacije o tome kako napisati scenarij, a zatim su krenuli s pisanjem scenarija pojedinačno. Nakon što su ga dovršili, dobili su upute da napišu nacrt scenarija za izradu videa. Dali su im potrebne upute i dovoljno vremena da izvrše ovaj zadatak. Svrha ove aktivnosti bila je poboljšati vještine pisanja, naučiti više o pripovijedanju i kako na učinkovit način ispričati priču te organizirati ideje i misli.

Pozornost sudionika posebno je privukla uporaba društvenih medija, digitalnih instrumenata i marketinških tehnika u novomedijskoj pismenosti. Tako je sljedeća sesija započela aktivnošću „Brian the Onion- video storytelling“, gdje su sudionici podijeljeni u male grupe, te su dobili potrebne informacije o tome kako se aktivnost treba odvijati.

Kroz ovu aktivnost sudionici su stekli znanje o sastavljanju priče, unaprijedili vještine sintetizacije, mogli su montirati kratki video i snimili kratki film o određenoj temi. Nakon što je ova aktivnost završena, sudionici su morali prikazati svoju prezentaciju putem glasovnog snimanja. Dobili su sat vremena da razviju svoje priče na svojim pametnim telefonima. Na kraju sesije sudionici su pokazali svoj rad pred grupom. Nadalje, održana je i aktivnost osobnog brendiranja i promocije na tržištu rada, kroz digitalno pripovijedanje: kako izraditi foto životopise i video životopise. (Prezentacija o razvoju digitalnih životopisa za poticanje stjecanja kompetencija zapošljivosti na digitalnom tržištu rada). Predavačica je za izlaganje koristila praktične primjere.

Posljednjih dana treninga odvijale su se i druge aktivnosti: aktivnost pod nazivom "Empatijski intervjui" - nakon uputa trenera, sudionici su se razdvojili i počeli s radom. Isprva je jedna skupina sudionika postala anketar, a druga skupina služila je kao ispitanici. Neki od njih za intervenciju su koristili digitalne alate, dok drugi biraju klasičnu formu bilježeći. Svrha ove aktivnosti bila je prikupiti što više informacija iz iskustava ljudi o problemima kojima su bili zaokupljeni te razumjeti izbore koje ljudi donose i razloge zašto ih donose. Unošenjem i razumijevanjem misli, osjećaja i motiva druge osobe, anketar je razumio izbore koje osoba donosi, njezine osobine ponašanja i identificirao njihove potrebe. To je pomoglo u drugom koraku u inovacijama i stvaranju proizvoda ili usluga koje najbolje odgovaraju toj osobi. Na kraju sesije sudionici su podijelili s grupom informacije koje su uspjeli dobiti i izraziti iskustvo iz ove aktivnosti.

Još jedna aktivnost pod nazivom "Pripovijesti sa skicama" gdje je svaki sudionik dobio list s nekim elementima (oblici, elementi, ljudi, predmeti) koji su predstavljali rječnik u skicnim bilješkama kao osnovu za razvoj priče. Trener je uputio da elemente koje su izradili podijele u nekoliko skupina s istim značajkama. Svaki sudionik je od svake grupe dobio karticu i složio ih kako bi stvorili priču vezanu uz prethodne aktivnosti.

U posljednjem dijelu treninga polaznici su radili na aktivnosti pod nazivom „Summarize with Sketchnote“. - ova aktivnost je imala 5 koraka kroz koje su sudionici prošli. Prvi korak je bilo planiranje, gdje su sudionici planirali kako pisati bilješke i razmišljali o tome koje su komponente utjecale na Sketchnote. Drugi korak bilo je slušanje, gdje su sudionici obraćali pažnju na ono što govornik govori i slušali koje su glavne i važne točke. Potom im je trener dao upute za sljedeći korak, a to je obrada, gdje su nakon što su čuli govornika krenuli u obradu i odlučivanje o sadržaju koji bi trebali biti označeni. Sudionici su dobili vremena za razmišljanje i zatim prišli na sljedeći korak, na kojem su trebali zapisati prikupljene informacije. Na kraju je svaki sudionik ispričao sažetak priče koju je čuo i elemente koje su koristili za izradu Sketchnotea. Kroz ove aktivnosti sudionici su unaprijedili svoje sposobnosti korištenjem društvenih medija, digitalnih instrumenata i marketinških tehnika u novomedijskoj pismenosti. Naučili su montirati kratki video i producirali kratki film o nekoj temi, kao i izraditi foto i video životopise. Svaka aktivnost imala je različite svrhe: izgraditi veze između sudionika, potaknuti rasprave i interakciju između sudionika, podijeliti osobne priče i iskustva, kao i poboljšati vještine pisanja sudionika i općenito jačanje njihovih kapaciteta kroz inovativne putove učenja. U svim predviđenim aktivnostima primijenjena je metodologija NFE i Digital Story Telling. Konačno, na kraju svakog dana uvijek se radi konačna evaluacija, koja se temelji na povratnim informacijama sudionika o aktivnostima i njihovim rezultatima.

ZAKLJ UCCI

Chapter 8

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

EDUSTORYTELLING

Zaključci

Općenito, upitnici pokazuju kako su ispitanici posebno cijenili multikulturalnost i heterogenost sudionika grupe, kao i poticajno i gostoljubivo radno okruženje. S druge strane, neki od sudionika su se žalili na nastup trenera, pokazujući opće razočaranje nedostatkom jasnoće i organizacije tijekom programa.

Što se tiče samoanalize koju upitnik zahtijeva u pogledu vještina, koja je imala za cilj usporediti razinu prije i poslije treninga, što proizlazi iz društvenih i soft vještina, upitnici samoprocjene su pokazali da je većina sudionika sebe ocijenila kao srednja do visoka razina (4 do 5, u max 5), prije početka treninga. Te su kompetencije bile: komunikacija, rješavanje sukoba, aktivno slušanje, empatija, upravljanje odnosima, poštovanje vodstva, timski rad, rješavanje problema, međuljudske vještine i fleksibilnost/prilagodljivost. Pogotovo iz razloga što je postojao visok stupanj razvijenosti, većina sudionika je općenito izjavila da ih je razvila s +1.

Također, što se tiče interpersonalnih vještina i pregovaranja, većina ispitanika osjetila je poboljšanje od +1, što se tiče gore navedenih kompetencija, što pokazuje da su imali priliku razviti sposobnosti kao što su emocionalna inteligencija, osobno osnaživanje i logika/rasuđivanje. Neki su osjetili poboljšanje s razine 3 na 4. Isti pomak je podijelila većina ispitanika o ljudima i vještinama upravljanja promjenama, uz +1 za oboje.

Svrha upitnika bila je razumjeti ne samo koliko je bio koristan za sudionike, već i razumjeti što su oni smatrali slabim točkama, kako bismo mogli razumjeti i poboljšati gdje smo mogli. Zapravo, iako su neki od sudionika izvijestili o nedostatku pripreme i organiziranosti trenera u specijaliziranom kontekstu, popraćenom nekim nedostacima u objektima (tehnoška oprema, pristup internetu, itd.), opći je dojam da je obuka potaknula korištenje kreativnosti kao alata za uključivanje i međusobnu razmjenu najboljih praksi.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

EDUSTORYTELLING

DigiStories Guide

Digital Storytelling as an instrument to foster
the acquisition of digital literacy in Adult learners

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Open Educational Resources

This work is licensed under the **Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported License**